Members and it would not add to the dignity of this House for one Hon'ble Member to make any personal references regarding any other Hon'ble Member. No such personal references should be made in the future.

Sri T. MARIAPPA (Mysore City-North).—Sir, this point whether one Member representing a particular constituency can participate in a debate relating to affairs of another constituency has been raised and it requires a ruling.

Mr. SPEAKER.—Let us not make a big issue of these small things. It is hardly in keeping with the dignity of this House to carry on personal quarrels on the floor of this House. Probably, while refuting allegations, he might have referred to certain points. To take one side of the issue and go on arguing it, is hardly fair.

Regarding the point raised by Sri Mariappa, it appears to me that it does not require any ruling. Any Hon'ble Member of this House can refer to matters pertaining to the whole State on appropriate occasions. It does not require any ruling.

Sri J. MOHAMED IMAM (Jagalur).—I am not concerned with this issue. You were pleased to say that no personal references should be made. I do agree that no personal attacks should be made. But very often we allude to certain Ministers, and say that the Minister for L.S.G. did so and so in the course of his official duties. Strictly speaking, it may be taken as a personal reference.

Mr. SPEAKER.—Recrimination, I said.

Sri J. MOHAMED IMAM.—It depends upon how we take it. It may be said the Local Self-Government Minister was responsible in changing the site from one place to another. It may be taken as personal reference or as reference to the Minister as such. When we make reference to them in their capacity of Ministers, then it cannot be taken as personal reference.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—Whether there has been personal reference in a particular case, it is left to the discretion of the Speaker to determine. There is no question of our arguing over the matter.

BUSINESS OF THE HOUSE.

Sri Mulka GOVINDA REDDY (Chitaldrug).—Yesterday, you promised to take up Q. No. 275 tabled for 14th October.

Mr. SPEAKER.—I understand the Hon'ble Minister in charge of this question has to answer some interpellations in the other House. I shall take up the question tomorrow.

Sri M. PALANIYAPPAN (Ulsoor).—We are going to sit for only one more day according to our programme and only two of my questions have been answered hitherto. I want to know whether the rest of the questions will be answered and published in the Proceedings.

Further, Sir, there is one more thing. There is a strong rumour in the State that our Rajpramukh is going to take leave for two months and that Sri C. Rajagopalachari is going to be appointed as Governor. I do not know whether this House is going to be consulted and whether there is any truth in that rumour.

Mr. SPEAKER.—Unless some business concerning this House is placed on the table and a motion is moved, I do not think any outside matter can be discussed on the floor of this House.

We shall now resume discussion on Co-operative Societies (Amendment) Bill.

MYSORE CO-OPERATIVE SOCIETIES (AMENDMENT) BILL, 1954.

Motion to consider (contd.)

ಶ್ರೀ ವಿ. ಮಸಿಯಪ್ಪ (ಹಿರಿಯೂರು).—ಸ್ವಾಮಿ, ಮೊನ್ನೆ ಈ ಮಸೂದಾ ಕಾನೂನಿನ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತ ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೆ. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯವರ ಮತ್ತು ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳವರ ಒತ್ತಾಯದ ಮೇಲೆ, ಅಲ್ಲದೆ ಈಗ ರಿಸರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ನಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಹಣ ಸಹಾಯವನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿರುವ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಇಂಥ ಒಂದು ಅವಶ್ಯಕತೆ ಬಂದಿದ್ದರಿಂದ

(ಶ್ರೀ ಪಿ. ಮಸಿಯಪ್ಪ.)

ಇದನ್ನು ತರಬೇಕಾದಂಥ ಒಂದು ಸನ್ನಿವೇಶ ಉಂಟಾಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಹಣ ಲೋಪವಾಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಸರ್ಕಾರ ಕೈಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಯೋಜನೆಗಳು ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ನಿರುತ್ಸಾಹವನ್ನು, ನಿರಾಶೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಆಶೆಯನ್ನು, ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿ ಆ ಯೋಜನೆಗಳು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಅಂಥ ಒಂದು ರಚನಾತ್ಮಕವಾಗಿರತಕ್ಕ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಿಶೇಷವಾಗಿರತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಗಳು ಅವಶ್ಯಕ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೆ. ಈಗ ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮೂಲ ತತ್ವಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿರುವ ಕೆಲವು ವಿರೋಧಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸೂಕ್ತವಾದುವು, ಅವರು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಬೇಕೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೆರಡು ಸಲಹೆಗಳನ್ನೀಯಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ವಿರೋಧ ಮಾಡಿ ಮಾತನಾಡಿದವರು ಇದು ಬಹಳ ಅವಸರದಿಂದ ತಂದಿರುವ ಮಸೂದೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ತೀವ್ರವಾಗಿರತಕ್ಕ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಲು ಆಲೋಚಿಸಿದ್ದಾರೆ ಅಂದರೆ ರ್‍ಯಾಡಿಕಲ್ ಛೇಂಜಸ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಬಹಳ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಆವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಬಹಳವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದೆ. ಇದು ಬಹಳ ಅವಸರದಿಂದ ತಂದಿರುವ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲ, ಬಹಳ ವಿಳಂಬವಾಗಿ ತಂದಿರುವ ಮಸೂದೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಕಂಡು ಬಂತು. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇದು ಬಹಳ ಕಾಲದ ಹಿಂದೆಯೇ ಬರಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಮಸೂದೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಾರದೆಯೋ ಅಥವಾ ಇನ್ನೊಂದು ಕಾರಣದಿಂದಲೋ ಅಥವಾ ಆಲಸ್ಯದಿಂದಲೋ ಈ ವಿಚಾರ ಬಹಳ ವಿಳಂಬವಾಗಿದೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಕಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿರುವ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು, ಈ ದಿವಸ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವ ಕಷ್ಟ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗೆ ಅನ್ನಿಸಿತು. ಈ ದಿವಸ ವಿವಿಧೋದ್ದೇಶ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳನ್ನು ದೇಶದ ಆದ್ಯಂತ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದೇವೆ. ನಾಳೆ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯನವರ ಗ್ರಾಮ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಗೃಹ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು (cottage industry) ಸಂಸ್ಥಾನದ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ ಸಹಕಾರ ಸಂಘದ ತತ್ವದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ವಿವಿಧೋದ್ದೇಶ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡದೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಿವೆ. ಮುಂದೆ ಗೃಹ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವಾಗ ರೈತರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ 'ಷೇರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ, ಈ ಸಂಘಗಳಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಎಂದು ಯಾವ ನಾಲಗೆಯಿಂದ ಹೇಳಬೇಕು, ಇಂಥ ಕಷ್ಟಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿದೆ. ಬಹುಶಃ ಇಂಥ ಬಲವಾದ ಕಾನೂನು ಮೊದಲೇ ಆಗಿದ್ದರೆ ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಉದ್ದೇಶಪಟ್ಟಿರುವ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಹಳವಾಗಿ ಉಲ್ಲೋಲ ಕಲ್ಲೋಲವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವಷ್ಟು ಶಕ್ತಿಯುತವಾಗಿರುತ್ತವೆಯೋ ಅಥವಾ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿರುತ್ತವೆಯೋ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿರುವುದು ರ್‍ಯಾಡಿಕಲ್ ಛೇಂಜಸ್ ಎಂದು ನನಗೆ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ರಿಸರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನಿಂದ ಬಂದಿರುವ ಸಹಾಯವನ್ನು ರೈತರಿಗೆ ಹಂಚುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಡುವೆ ಕೆಲವು ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಪೆಕ್ಸ್ ಬ್ಯಾಂಕ್, ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಕ್ರೆಡಿಟ್ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳು ಎಂದು ಮಾಡಿ ಅವುಗಳ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ, ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಕ್ರೆಡಿಟ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಅವುಗಳ ಮೂಲಕ ರೈತರಿಗೆ ಹಣ ಒದಗಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಂಶ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ, ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ಹಾಗೆ, ರಿಸರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕು ಅಪೆಕ್ಸ್ ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ಅಥವಾ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹಣ ಒದಗಿಸುವಾಗ ಬಹಳ ಕಠಿಣವಾದ ನಿಯಮ ಹಾಕಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು, ಅಪೆಕ್ಸ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನವರು ರಿಸರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಮೊತ್ತದ ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿ ಕಟ್ಟಬೇಕು, ಷೇರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಸಾಲವನ್ನು ರಿಸರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನವರಿಗೆ ವಾರ್ಷಿಕ ಕಂತಿನಲ್ಲಿ ವಾಪಸು ಕೊಡಬೇಕು, ಗೊತ್ತಾದ ದಿವಸ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ವಾಪಸು ಕೊಡಬೇಕು ; ಹಾಗೆ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಹೊಸ ಸಾಲ ಸಿಕ್ಕದೆ ಹಿಂದಿನ ಸಾಲ ಬಾಕಿ ಉಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ದುಬಾರಿ ಬಡ್ಡಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಂಥ ನಿಯಮವನ್ನು ರಿಸರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕು ಹಾಕಿರುವುದು ಕಠಿಣವಾದುದೆಂದರೆ, ಸಾಲ ಕೊಡುವವರು ಅಪೆಕ್ಸ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಮೇಲೆ ಅಥವಾ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಮೇಲೆ ಹೀಗೆ ನಿಯಮ ಹಾಕದಿದ್ದರೆ ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವದು ಹೇಗೆ? ಸಾಲವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ವಾಯಿದೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಯಾವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೋ ಆ ಉದ್ದೇಶ ನೆರವೇರಿದ ಮೇಲೆ ವಾಪಸು ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಹೇಗೆ? ರೈತರು ಬೆಳೆ ಕೈಗೆ ಬಂದ ಕೂಡಲೆ ಅಥವಾ ಆದಾಯ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಸಾಲವನ್ನು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಾಪಸು ಕೊಡದೆ ಹೋದರೆ ಮುಂದೆ ಸಲೀಸಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಸಾಲ ಹೇಗೆ ದೊರೆತೀತು? ಸಾಲವನ್ನು ವಾಪಸುಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಬೇರೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ, ಇದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ 22ನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ ಒರಿಜಿನಲ್ ಆಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಏನಿದೆಯೋ ಅದರ ಜೊತೆಗೆ 22-A ಎಂಬ ಹೊಸ ಸೆಕ್ಷನ್ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಶಬ್ದವನ್ನು ನೋಡಿದರೂ ಹೊಸದಾಗಿ ರೈತರೇನೂ ಹೊರೆ ಹೊರಬೇಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗಾಗಲೆ ಜಮೀನನ್ನು ಸಹಕಾರ ಸಂಘಕ್ಕೆ ಆಧಾರ ಮಾಡಿ ಸಾಲ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ರೈತನಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಹಕಾರ ಸಂಘ ಅಧಿಕಾರ ಪಡೆದಿದೆ. ಆ ಆಧಾರ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಒಂದು ಹೊಸ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ; ಇದನ್ನು ಅನುಭವದಿಂದ ಆವಶ್ಯಕವೆಂದು ಕಂಡು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಜಮೀನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವನು ಆಸ್ತಿಯ ಒಂದು ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಸಹಕಾರ ಸಂಘಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಎಷ್ಟು ವರ್ಷ ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಸಹಕಾರ ಸಂಘದ ಅಧಿಕಾರ ಆಸ್ತಿಯ ಮೇಲಿರಬೇಕು ಎಂಬ ಕಂಡೀಷನ್ನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪೇನಿದೆ? ಪದೇಪದೇ ಆಸ್ತಿ ಆಧಾರವಾಡಿಕೊಡು

ವಾಗ ಕೊಡುವ ಸ್ಟ್ಯಾಂಪ್ ಡ್ಯೂಟಿ ವಜಾ ಮಾಡಿ, ಅದು ದುಬಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ರೈತರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಆ ಕಷ್ಟವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಈ ಮಾರ್ಗ ಅನುಸರಿಸಿ ತಕ್ಕ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದುಸಾರಿ ಆಧಾರ ಮಾಡಿದಮೇಲೆ ಪುನಃ ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೀರಿಸುವವರೆಗೂ ಆಸ್ತಿಯಮೇಲೆ ಸೊಸೈಟಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿರುತ್ತದೆ. ಅದರ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಸುಗ್ಗಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಸಾಲ ತೀರಿಸಿದಮೇಲೆ ಹೊಸ ಸಾಲ ಕೊಡಲು ಒಂದು ನಿಯಮವಿರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ರ್ಯಾಡಿಕಲ್ ಛೇಂಜೆ ? ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ. ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ರೈತ ತನ್ನ ಜಮೀನನ್ನು ಸಹಕಾರ ಸಂಘಕ್ಕೆ ಆಧಾರ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಬೇರೆ ಸಾಹುಕಾರರ ಹತ್ತಿರ ಸಾಲ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಅವನಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ, ಹೀಗೆ ಒಂದುಕಡೆ ಮಾಡಿರುವ ಆಧಾರ ಇರುವವರೆಗೆ ಬೇರೆಯವರು ಸಾಲ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ನಿಜ, ಇದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಲೇಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಬೇರೆಯವರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲದೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಾಲವನ್ನ ಈ ಸಂಘಗಳಲ್ಲೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಸಹಕಾರ ಸಂಘದ ಸಾಲಬೇಡ, ಮುಂದೆ ಬೇರೆಯವರ ಹತ್ತಿರ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡೋಣ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಬಂದರೆ ಆಗ ತನ್ನ ಜಮೀನನ್ನು ಪರಭಾರೆಮಾಡಿ, ಕ್ರಯಮಾಡಿ, ಬೇರೆಯವರಿಂದ ಹಣತಂದು ಸಹಕಾರ ಸಂಘಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಸಾಲ ತೀರಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್‌ರವರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಜ್ಞಾಪಕ. ಅದು ಅಷ್ಟು ಸಮರ್ಪಕವಾದ ಇಂಟರ್‌ಪ್ರೆಟೇಷನ್ ಅಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಮೂರನೆಯ ಸಬ್ ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಪರಭಾರೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮೂರನೆಯ ಸಬ್ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದು ಈ ರೀತಿಯಿದೆ :—

"(iii) no member shall alienate the whole or any part of the land specified in the declaration made under clause (i) or varied under clause (ii) until the whole amount borrowed by the member together with interest thereon is paid in full :"

ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಸಾಲವನ್ನು ಪಾವತಿ ಮಾಡುವವರೆಗೆ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಪರಭಾರೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ, ನಿಜ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಓದುವಾಗ ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಕ್ಲಾಜನ್ನು ಸಹ ಓದಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿ

"(iv) any alienation made in contravention of the provisions of clause (iii) shall be void as against the society"

ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಎರಡು ಕ್ಲಾಜುಗಳನ್ನೂ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಓದಿದರೆ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಪರಭಾರೆ ಮಾಡುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ರದ್ದುಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಪರಭಾರೆ ಮಾಡಿದರೆ ಆ ಪರಭಾರೆ ಸಹಕಾರ ಸಂಘದಮೇಲೆ ಊರ್ಜಿತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಸಹಕಾರ ಸಂಘದ ಹಕ್ಕೂ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಪರಭಾರೆಮಾಡಿ ಆ ಹಣದಿಂದ ಸಹಕಾರ ಸಂಘದ ಸಾಲವನ್ನು ತೀರಿಸಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ತನ್ನ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ವಿಕ್ರಯ ಮಾಡುವ ಸೌಲಭ್ಯ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಅಷ್ಟು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಆಮೇಲೆ ಹತ್ತನೆಯ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ 'Recovery of cost' ಎಂಬ ವಿಚಾರ ಹೇಳಿದೆ. 43ನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ನಿಗೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಸೂಚಿಸಿರುವುದು ಎರಡನೆಯ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯಿದೆ :—

"...such magistrate shall proceed to recover the sum in the same manner as if it were a fine imposed by himself".

ಇದರಮೇಲೆ ಬಹಳ ದೀರ್ಘವಾಗಿಯೂ ವಿಪುಲವಾಗಿಯೂ ಚರ್ಚೆಮಾಡಿದರು. ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರು ಅವರಿಗಿರುವ ಅಧಿಕಾರದ ಪ್ರಕಾರ ಜುಲ್ಮಾನೆ ಹಾಕಿದರೆ ಯಾವರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೋ ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಸಾಲವನ್ನೂ ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಕಾನೂನು ಮೂಲಕ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ, ಒಂದುವೇಳೆ ಜುಲ್ಮಾನೆ ಅಥವಾ ಸಾಲ ವಸೂಲು ಮಾಡಲು ರಹ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಅನುಭವಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವ ಅಧಿಕಾರ ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರಿಗಿದೆ, ಸಿವಿಲ್ ಲಯಬಿಲಿಟಿಗೆ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಪನಿಷ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೊಡುವುದು ಸರಿಯೆ ಎಂದು ಚರ್ಚೆಮಾಡಿದರು. ಒಂದನೆಯ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ "after the words 'on application', the words 'by the Registrar' shall be inserted ;" ಎಂದಿದೆ. ಒರಿಜಿನಲ್ ಆಕ್ಟಿನಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ ಒಂದು ಅಪ್ಲಿಕೇಷನ್ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಸರಿಯಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು, ಈಗ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಅಪ್ಲಿಕೇಷನ್ ಕೊಟ್ಟಾಗ ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರಿಗೆ ಈ ತರಹ ಅಧಿಕಾರ ಚಲಾಯಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ ಎಂದು ಕ್ಲಾಜು ಒಂದು ಮತ್ತು ಎರಡರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ, ಈ ರೀತಿ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್‌ರವರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡುವುದು ಸರಿಯೆ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದಿದೆ. ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್‌ರವರಿಗೆ, ಇಲಾಖಾ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ, ಇಂಥ ಒಂದು ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟಾಗ ಅವರು ಅದನ್ನು ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಯೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸಹಕಾರ ಸಂಘಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾಗಿರುವ ಮೊಬಲಗನ್ನು ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿರುವ ಬೆಳೆಯ ಮೂಲಕವೋ ಅಥವಾ ಚರಸ್ವತ್ತನ್ನೋ, ಜಮೀನನ್ನೋ ಹರಾಜು ಮಾಡುವುದರಿಂದಲೋ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರು ವಸೂಲುಮಾಡಿಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೆ ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್‌ರವರು ಈ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಕೈಹಾಕುತ್ತಾರೆಯೇ ವಿನಾ ಬೇರೆ ಯಾವ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲೂ ಕೈಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾವು ಅವರಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಇಲಾಖೆಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವಾಗ, ಇಂಥ ಒಂದು ಅಧಿಕಾರ ಚಲಾಯಿಸುವಾಗ ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬುವುದಾದರೆ ಈ ಇಲಾಖೆಯನ್ನೇ ಮುಚ್ಚಿಬಿಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೂ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್‌ರವರು ಏಕಾಏಕಿ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಚಲಾಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದೆ :

(ಶ್ರೀ ವಿ. ಮಸಿಯಪ್ಪ.)

1-30 P.M.

"...the Registrar may, on the application of the officer conducting the audit or holding the inquiry or inspection, or of the liquidator or of any creditor or contributory or of his own motion, examine into the conduct of such person and after giving reasonable opportunity to the person concerned to submit his explanation, make an order requiring him to repay or restore the money or property or any part thereof respectively with interest at such rate as the Registrar thinks just or to contribute such sum to the assets of the society by way of compensation in regard to the misapplication, retainer, misfeasance or breach of trust as the registrar thinks just."

ಆದುದರಿಂದ ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಈ ವ್ಯವಹಾರ ಸಂಬಂಧಿಸಿರುತ್ತದೆಯೋ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಸಮಜಾಯಿಷಿ ಕೊಡಲು ಪೂರ್ಣ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟನಂತರವೇ ತೀರ್ಮಾನ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್‌ರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಇರತಕ್ಕದ್ದು; ಅದೂ ಸಹ

"...make an order requiring him to repay or restore the money or property or any part thereof respectively with interest at such rate as the Registrar thinks just".

ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಹೀಗೆಂದಮೇಲೆ ಒಂದಕ್ಕೆ ಎರಡರಷ್ಟು ಕೇಳುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ

"The order of the Registrar under sub-section (i) shall be final unless it is set aside by the Government on application made."

ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್‌ರವರು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶಿಸಲು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಈಗ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರತಕ್ಕ ಪ್ರಶ್ನೆ, ಇದರಲ್ಲಿ judicial announcement ಅಧಿಕಾರವನ್ನೂ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್‌ರವರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಕಾನೂನು ಮಾಡಿರುವುದು ಸೂಕ್ತವೇ ಎಂದು. ತತ್ವಶಃ ಒಂದು *prima facie* case ಇದ್ದು ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರ ತತ್ವದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನ್ಯಾಯ ನಿರ್ವಹಣೆ ನಡೆಯುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೆ ಇಂಥ ಒಂದು ವಿಶೇಷಾಧಿಕಾರ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಇದುವರೆಗೆ ಎಷ್ಟು ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿ ದೊರೆತಿವೆ, ಎಷ್ಟು ಕೇಸುಗಳು ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಿ ಊರ್ಜಿತವಾಗಿವೆ, ಎಷ್ಟು ಆಗಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಹತ್ತು ಕೇಸುಗಳು ತಕರಾರಿನಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಅವುಗಳಷ್ಟಕ್ಕೆ ಅನೇಕವು ಖುಲಾಸೆಯಾಗಿರತಕ್ಕವೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಅಲ್ಲ. ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿ ಮ್ಯಾನೇಜಿಂಗ್ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕವರಲ್ಲಿ ಹಲವರು ತಿಳಿವಳಿಕಸ್ಥರಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಏನೋ ಅವರ ಸ್ವಂತ influence ಮೇಲೆ ಮ್ಯಾನೇಜಿಂಗ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಚುನಾಯಿತರಾಗಿ ಬಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ಆ ಸಹಕಾರ ಸಂಘದ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳನ್ನೂ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿ ಟೀಕಿಸುವ ಧೈರ್ಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ.

[At this time an Hon'ble Member saw the Hon'ble Minister for Revenue being seated by the side of Sri J. Mohamed Imam.]

Sri Y. M. CHANDRASEKHARAIYA (Kadur).—I rise to a point of order, Sir. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಎಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದರೂ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬಹುದೇ?

Mr. SPEAKER.—There is no point of order. He can sit in any place. But he cannot take the position of the Leader of the Opposition.

Sri J. MOHAMED IMAM (Jagalur).—They are nervous that the Opposition party is so attractive that the Minister has crossed the floor!

ಶ್ರೀ ವಿ. ಮಸಿಯಪ್ಪ.—ಹೀಗಿರುವುದರಿಂದ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಮತ್ತು ಸಿವಿಲ್ ಕೋರ್ಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ವಿವಾದಗಳು ಜಾಗ್ರತೆ ಇತ್ಯರ್ಥವಾಗದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಈ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಿಗೆ ಹಣದ ವಸೂಲಿ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಗದೇ ಅವುಗಳ ಏಳಿಗೆ ಮತ್ತು ತತ್ವಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಜನರ ನಂಬಿಕೆಗೆ ಕೊಡಲಿ ಪೆಟ್ಟು ಬೀಳುವ ಸಂಭವವಿರುವುದರಿಂದ ಈ ವಿಶೇಷಾಧಿಕಾರವನ್ನು ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್‌ರವರಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕ. ಈ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಜನರಿಗೆ ಆಗುವ ತೊಂದರೆಯಾದರೂ ಏನು?

ಇನ್ನು 'Recovery of moneys due to societies' ಬಗ್ಗೆ—54 (A) ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್‌ರವರು ಪೂರ್ಣ ವಿಚಾರಣೆನಡೆಸಿ, arrears ವಸೂಲಿ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟ್ ಕೊಡುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದು ಸಹ ಸೂಕ್ತವಾದುದು. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಅಧಿಕಾರ ಅವರಿಗೆ ವಹಿಸಿರತಕ್ಕದ್ದು ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಏಳಿಗೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾದುದು.

ಮತ್ತೊಂದು ವಿಚಾರ. ಈಗ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆ ಸೇರಿದೆ. ಅದು ಇದುವರೆಗೂ ಮದ್ರಾಸ್ ಸರ್ಕಾರದ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಅಂದಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿನ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳೆಲ್ಲವೂ ಆ ಸರ್ಕಾರದ ಆಡಳಿತ ನೀತಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಅಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು ಬಹಳ ಮೆಹನತ್ತಿನಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಬಾಕಿ ವಸೂಲಿ ಸಹ ಚುರುಕಿನಿಂದ ಸಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲೋ ಬಹಳ ಕಡಮೆ ಮುಲ್ಕಿ ಬಿದ್ದಿರಬಹುದು. ಆ ರೀತಿ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು ಇರಬೇಕಾದರೆ ಈ ವಿಶೇಷಾಧಿಕಾರ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್‌ರವರಿಗೆ ಇರುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಈಗ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಮೇಲ್ಕಂಡವರು ಯಾವ ಬಲವತ್ತರವಾದ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ refer ಮಾಡಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೋ ತಿಳಿಯದು. ಅಂತೂ ಈ ರೀತಿ refer ಮಾಡಲು ಸಕಾರಣಗಳಿಲ್ಲವೆಂದೇ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಒಂದು

ವೇಳೆ ಇದು ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಹೋಗಲೇಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರೂ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುವುದಾದರೆ ಜಾಗ್ರತೆ refer ಮಾಡಿ, ಅಲ್ಲಿಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಬೇಗ ತರಿಸಿ ಮುಂದಿನ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಾದರೂ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೋರಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಕೆ. ಸಿಂಗಾರಿಗೌಡ (ನೆಲಮಂಗಲ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಮಸೂದಾ ಕಾನೂನನ್ನು ನಾನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿ ಮಾತನಾಡಿದ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರು, ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಕೆಲಸ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ, ಇದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕಾದುದು ಸರ್ಕಾರದ ಆದ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಸಾಧನೆ ಇರಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿ ಏನು ಲೋಪದೋಷಗಳಿವೆಯೋ ಅವುಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಮತ್ತು ಜನರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಮೂಡಬೇಕಾದರೆ ಈ ಮಸೂದಾ ಕಾನೂನು ಅಗತ್ಯವೆಂಬುದನ್ನು ಶ್ರೀ ಮಹಮ್ಮದ್ ಇಮಾಂರವರು ಸಾವಧಾನ ಚಿತ್ತದಿಂದ ಯೋಚಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಾ ಮೂರು ತೆರನಾದ ವಾದವನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟರು. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ಸಹಕಾರ ಸಂಘದ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್‌ರವರು ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಿಯೆಂದೂ, ಎರಡನೆಯದಾಗಿ clauses 2, 3, 9, ಮತ್ತು 11ನೆಯವು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಸೂಚಿತವಾಗಿರುವುವು ಸಹಕಾರ ಸಂಘದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತೀವ್ರ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿವೆ, ಭಿನ್ನವಾಗಿವೆ, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ಮೂರನೆಯದಾಗಿ ತೀರ್ಪು ಕೊಡತಕ್ಕ ಪರಮಾಧಿಕಾರ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್‌ರವರಿಗೆ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಧಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆಯೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿದರು. ಹೀಗೆ ಮಾತನಾಡಿದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರು ಹಿಂದೆ ಏಪೆಕ್ಸ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಮೈಸೂರು ಸಿಟಿ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿ, ಅವುಗಳನ್ನು ಹಿನ್ನೆಲೆಯಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೂ ಅವರಿಗೆ ಏಪೆಕ್ಸ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯದ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮತ್ತು ಮೈಸೂರು ಸಿಟಿ ಸಹಕಾರ ಸಂಘದ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಸೂದಾ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದುದೇ ಆದರೆ, ಸಹಕಾರ ಸಂಘದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಹಕಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಅವರೂ ಸಹ ಸಾವಧಾನಚಿತ್ತದಿಂದ ಆಲೋಚಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ, ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, clauses 2, 3, 9 ಮತ್ತು 11 ಸಹಕಾರ ತತ್ವಕ್ಕೇ ವಿರುದ್ಧವೆಂದು ಅವರು ವಾದಿಸಿದರು.

ಎರಡನೆಯ ಕ್ಲಾಜ್ ಪ್ರಕಾರ ಷೇರು ಮೊಬಲಗಿನ ಪರಮಾವಧಿ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಎಂದಿತ್ತು. ಯಾವ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೂ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮೊತ್ತದ ಷೇರು ಪಡೆಯುವ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಈಗ ಹೌಸ್ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಬಗ್ಗೆ credit system ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಈ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣವನ್ನು ರಿಜರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಮೂಲಕ ಪಡೆಯಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. Original Act ಪ್ರಕಾರ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಷೇರು ಮೊಬಲಗು ಪಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ಅನುಮತಿ ಪಡೆಯಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದುಸಾರಿಯೂ ಅನುಮತಿ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದರೆ ಸಹಕಾರ ಸಂಘದ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಿಘ್ನವಾಗಿ ನಡೆಸುವುದು ಕಷ್ಟವೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವ್ಯಕ್ತಪಟ್ಟಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುಕೂಲತೆ ಪಡೆಯಲು ತಂದಿರುವ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಬಗ್ಗೆ ವಿರೋಧ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾ ಅಧಿಕಾರ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾದಂತಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುವ ವಾದದಲ್ಲಿ ತಿರುಳಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತೆ.

Clause 3 ರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ವಿಚಾರವನ್ನು, ಕೆಲವರು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮನವಿ ಇಷ್ಟು : ಸಹಕಾರ ಸಂಘದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ನಂಬಿಕೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಜನತೆ ಸಹ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ತನ್ಮೂಲಕ ಸಹಕಾರ ತತ್ವದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಜನತೆಗೂ ನಿಕಟ ಬಾಂಧವ್ಯವಿರಲಿ ಎಂಬ ಘನೋದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನು 9 ಮತ್ತು 11ನೆಯ ಕ್ಲಾಜುಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಟೀಕೆಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಸಹಕಾರ ಸಂಘದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಪೂರ್ಣ ಸಹಕಾರ ನೀಡುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತಮೇಲೆ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ರೀತಿಯ ಬಂದೋಬಸ್ತಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನೂ ಸಹ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರು ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ನಂಬುತ್ತೇನೆ. ಆ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಸಾಧುವಾಗಿದೆ. ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೇ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿರುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಷೇರು ರೂಪದಲ್ಲಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಸಾಲ ಕೊಡತಕ್ಕ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಾಗಲಿ ಈ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಅತ್ಯವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಕ್ಲಾಸ್ (11)ರಲ್ಲಿ, (b). For sub-section (2), the following sub-section shall be substituted ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. 1948ರ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ ಸಹಕಾರ ಸಂಘದ ಆಡಳಿತ ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತವಾಗಿರತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್‌ರವರಿಗೂ ಕೂಡ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಸಮರ್ಪಕವಾದ ಅಧಿಕಾರವಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಹಕಾರ ಸಂಘ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡದೆ ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತವಾಗಿದ್ದು, ಅಧ್ಯಕ್ಷರೋ ಅಥವಾ ಇನ್ನಾರಾದರೋ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರು ಹಣವನ್ನು ತಿಂದುಹಾಕಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಆ ಸಹಹಾರ ಸಂಘದ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸದೆ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು, ಆಗಿರತಕ್ಕ ಲೋಪದೋಷವನ್ನು ತಿದ್ದಬೇಕು ಎಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಸಹಕಾರಸಂಘದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಅರಿತಿರುವ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್‌ರವರೋ ಅಥವಾ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್‌ರವರೋ ಅದರ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಕಮಿಟಿಯವರಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿ ತಾವೇ ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಜನರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಪನಂಬಿಕೆ ಉಂಟಾಗದಂತೆ ಸಂಘದ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕಾದದ್ದು ಅತ್ಯವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಹಿಂದಿನ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಸಿಂಗಾರಿ ಗೌಡ.)

ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ ಮೊದಲು ನೋಟೀಸ್ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆಮೇಲೆ ಅವರು ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಮೇಲೆ objection ಕೇಳಿ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಆದ ಮೇಲೆ 30 ದಿವಸ ನೋಟೀಸ್ ಕೊಟ್ಟು ಜನರಲ್ ಬಾಡಿ ಕರೆಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಇದರಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಮುಖಂಡರ ಕೈವಾಡ ಇದ್ದು ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಹಕಾರ ಸಂಘ ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತವಾಗಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅದರ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ಅಲ್ಲಿಗೇ ನಿಂತುಹೋಗದೆ, ನೇರವಾಗಿ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್‌ರವರೇ ಆಡಳಿತ ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡತಕ್ಕ ಈ ಒಂದು substitution ಕ್ಲಾಸು ಬಹಳ ಅಗತ್ಯವಾದದ್ದಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಆಮೇಲೆ ಈ (6)ನೇ ಕ್ಲಾಸು ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಆಫ್ ಪ್ರಾಪರ್ಟಿ ಆಕ್ಟ್‌ಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು ಹೇಳಿದರು. ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೇಳುವ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅವರು ಬಹುಶಃ ಇದರಲ್ಲಡಕವಾಗಿರತಕ್ಕ ತತ್ವವನ್ನು ಗಮನಿಸಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸೆಕ್ಷನ್ (7) 22-A ನಲ್ಲಿ

> 7 : "22-A : . . . Such declaration shall state that the applicant thereby creates a charge on the land owned by him and specified therein for the payment of the amount of the loan which the society may make to the member in pursuance of the application and for all future advances, if any, required by him which the society may make to him as such member subject to such maximum as may be determined by the society together with interest on such amount of the loan and advances ;"

ಸಹಕಾರ ಸಂಘದಿಂದ ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಅಗ್ರಿಮೆಂಟ್ ಆಗ ಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಇಚ್ಛೆ ಪ್ರಕಾರ ನನ್ನ ಆಸ್ತಿ ಈಡುಮಾಡಿದ ಮೇಲೆಯೇ ಸಹಕಾರ್ರ ಸಂಘ ನನಗೆ ಸಾಲಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಇದು ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಆಫ್ ಪ್ರಾಪರ್ಟಿ ಆಕ್ಟಿಗೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿದೆ ಎಂದು ವಾದಿಸುವುದು ಅಷ್ಟು ಸಮಂಜಸವಾಗಿಲ್ಲ, ಇದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪೇನೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಕ್ಲಾಸ್ (6) ಮತ್ತು (7) ಅತ್ಯವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಕಾರಣ ನಾನು ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಿಗೆ ನನ್ನ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಈಡುಮಾಡಿದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಯಾವಾಗಬೇಕೋ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರಿಂದ ಮೊಬಲಗನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು. ನಾಲ್ಕಾರು ಜನಕ್ಕೆ ಆಧಾರ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಪ್ರಮೇಯ ತಪ್ಪುತ್ತದೆ. ಈ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಅನುಕೂಲತೆ ಇದೆ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಆಮೇಲೆ (8) ನೇ ಕ್ಲಾಸ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡಿದರು. ಕೆಲವು ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಅಕೌಂಟ್ ನೋಡಿದರೆ ಬಹುಶಃ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ತೀರ್ಮಾನ ಆಗುವವರೆಗೂ 4-5-6 ವರ್ಷ ಆ ಪುಸ್ತಕಗಳು ನ್ಯಾಯ ಶಾಲೆಯಲ್ಲೇ ಇರಬೇಕಾದ ಪ್ರಮೇಯ ಬರುತ್ತದೆ ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ನಾವು ಒಂದು ವೇಳೆ ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಸಾಬೀತ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಈ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಹಾಜರುಪಡಿಸಲು ನಿರ್ಬಂಧಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಕೋರ್ಟಿನವರೇ ಏನಾದರೂ ಅದರ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುವುದಾದರೆ ತರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಿಂದ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಸೆಕ್ಷನ್ (49) ಸರ್‌ಚಾರ್ಜ್. ಹಿಂದೆ ಇದ್ದಂಥ ಸೆಕ್ಷನ್ನಿಗೂ ಈಗಿರತಕ್ಕ ಸೆಕ್ಷನ್ನಿಗೂ ಎರಡು ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಮೊದಲು "ಫ್ರಾಡ್ಯುಲೆಂಟ್ ಇಂಟೆನ್ಷನ್" ಅಂಡ್ "ಮಿಸ್‌ಅಪ್ರೋಪ್ರಿಯೇಷನ್" ಎಂದು ಈ ಎರಡು ತರಹ ಪದಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದರು ; ಅವಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ "ಮಿಸ್ ಅಪ್ಲೈಡ್" "ರೀಟೇನ್ಡ್" ಎಂಬ ಪದಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. 'Misappropriation and fraudulent intention' ಪ್ರಕಾರ ದುಡ್ಡು ದುರ್‌ವಿನಿಯೋಗ ಅಥವಾ ದುರುಪಯೋಗವಾಗಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಆತ ತಪ್ಪಿತಸ್ಥ ಎಂಬುದು ಸಾಬೀತ್ತಾಗುವವರೆಗೂ ಕೆಲಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಹಣ ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರುತ್ತದೆ. ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಈ ರೀತಿ ಹಣವನ್ನು ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ದುಡ್ಡನ್ನು ನುಂಗಿಹಾಕಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಆ ರೀತಿ ಇರತಕ್ಕದ್ದು ಸರಿಯಲ್ಲ, ಅವರು ಸರಿಯಾದ ಲೆಕ್ಕಪತ್ರಗಳನ್ನಿಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಎರಡು ಪದಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಆ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು ಅಥವಾ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು ಯಾರೇ ಆಗಲಿ ಆ ಸಂಘದ ಹಣವನ್ನು ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡಿದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ತನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅಂಥವನು ತಪ್ಪಿತಸ್ಥ, ಅಂಥವನಿಂದ ಮೊಬಲಗನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂಬ ಒಂದು ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು, ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್‌ರವರಿಗೆ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಈ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿ ಹಣ ದುರುಪಯೋಗವಾಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಬರಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕ ಹಣವನ್ನು ವಸೂಲುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೂ ಬಹಳ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಸಬ್‌ಕ್ಲಾಸ್ (2) ರಲ್ಲಿ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್‌ರವರು ಮಾಡಿದ ಆಜ್ಞೆಯಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಅಪೀಲು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದುಪದ ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಅಪೀಲು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ದಿನದ ಅವಕಾಶ ಇದೆ ಎಂಬುದು ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ನಮೂದುಮಾಡಿಲ್ಲ. ಎರಡು ಅಥವಾ ಮೂರು ತಿಂಗಳು ಎಂದು ಇದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಮಸೂದೆ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೂ ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಹೋಗಿ ಬಂದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ. ಈ ಮಸೂದೆ ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನನ್ನದೇನೂ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ (ಪಿರಿಯಾಪಟ್ಟಣ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈಗ ಸುಮಾರು 50 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಈ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಾ ಇವೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಇವು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡದೇ ಹೋಗಿರುವ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದಿದ್ದರೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸ್ವಾಮ್ಯವನ್ನು ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ಕೊಡದೇ ಹೋದದ್ದೇ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಎಂದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್‌ರವರು ತಿಳಿಸಿದರು. ಅವರು ಈಗ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಈ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು 50 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ಇವೊತ್ತು ಬಹಳ ಅಸಮರ್ಪಕವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಮೂಲ ಕಾರಣ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ತಂದಿರತಕ್ಕ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಇಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿ, ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು ಸಡಿಲವಾಗಿ ಬೀಳದೆ, ಸುಭದ್ರವಾದ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಾಗಿ ಬಹಳ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯಲಿ ಎಂಬ ಸದುದ್ದೇಶದಿಂದ ತಂದಿರತಕ್ಕದ್ದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕ್ಲಾಸನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಅದು ಸಹಾಯಕವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರ್ಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು clause by clause ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪುನಃ ಹೇಳಿ, ಪುನರುಕ್ತಿಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು ಇವೊತ್ತಿನವರೆಗೂ ಏನು ಕೆಲಸಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿವೆ ಮತ್ತು ಈಗ ಯಾವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿವೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ, ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಮೂಲಾಧಾರವಾದ ಏಪೆಕ್ಸ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳು, ಅದರ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು, ಕಾರ್ಯಚಟುವಟಿಕೆ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರ ರಿಪೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಒಂದು ಕ್ಲಾಸನ್ನು ನಾನು ಓದಿದರೆ ಈ ಸಭೆಗೆ ಅದರ ಸಹಕಾರ ತತ್ವ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೆಳದರ್ಜೆಗೆ ಇಳಿದಿದೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್‌ರವರೂ ಕೂಡ ಕೆಲವು ಕಾಲ ಡೈರೆಕ್ಟರಾಗಿದ್ದರು ಎಂದು ನನಗೆ ಖಚಿತವಾಗಿ ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ಏಪೆಕ್ಸ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಸಹಕಾರ ಸಂಘದ ವಾರ್ಷಿಕ ವರದಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಒಟ್ಟು Bad Debts ಇರತಕ್ಕದ್ದು 9,12,233 ರೂಪಾಯಿಗಳು. ಅದಕ್ಕೆ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:—

"The prospects of recovery of the above heavy arrears are indeed very very gloomy. The available assets of almost all these societies have already been sold and adjusted towards arrears and in the case of unlimited societies attempts are being made to levy contribution on the members. This is a difficult and complicated process involving much delay. It is however feared that nearly the whole of the amount due from these societies will have ultimately to be written off as bad debt."

ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆಮಾಡಿ. ಇದು ನಮ್ಮ ಕೋ-ಆಪರೇಟೀವ್ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಆದರ್ಶವಾದಂಥ ಬ್ಯಾಂಕು. ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೇ ಆದರ್ಶವಾದದ್ದು, ಬೆಂಗಳೂರು ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿರತಕ್ಕದ್ದು. ಇದರ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಪ್ರಮುಖ ಜನರೆನಿಸಿದ ಕೋ-ಆಪರೇಟರ್ಸ್‌ನಿಂದ ನಡೆಯತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ. ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯವರ ವಾರ್ಷಿಕ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವ ರೀತ್ಯಾ 10 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ Bad Debts ಇದೆ. ಇದರ ಬಂಡವಾಳ ಎಷ್ಟು ಎಂದರೆ 4 ಲಕ್ಷ 65 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ. ಷೇರ್ ಕ್ಯಾಪಿಟಲ್ paid and not recovered 9,12,000+1,00,000. ಒಟ್ಟು 10 ಲಕ್ಷದ 12 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಆಯಿತು.

"This is another item of bad debt in the books of the Bank amounting to one lakh of rupees, representing accrued interest not realised but treated as profit in the previous years. For meeting these losses, a request has been made to Government to give a subsidy of five lakhs to the Bank."

(Extract from the Annual Report of the Apex Bank).

2 P.M.

ಇದರಲ್ಲಿ ಓವರ್ ಡ್ಯೂಸ್ ಎಷ್ಟೆಂದರೆ ಶೇಕಡ 24. ಒಟ್ಟು ಸಾಲ ಲೇವಾದೇವಿ ಮಾಡಿರುವುದು ಸುಮಾರು 40 ಲಕ್ಷ, ಅದರಲ್ಲಿ 10 ಲಕ್ಷ ಓವರ್ ಡ್ಯೂಸ್ ನಿಂತಿವೆ. ಸುಮಾರು 10 ಲಕ್ಷ ಬ್ಯಾಡ್ ಡೆಟ್ ವಜಾ ಮಾಡುವುದು ಇದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಉಪಾಯ "ಸ್ವಾಮಿ, ನಾವೆಲ್ಲಾ ಬೇಜವಾಬ್ದಾರಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ಖೋತಾಬಂದಿದೆ, ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಐದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಬ್ಸಿಡಿ ಕೊಡಿ" ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಗತಿಯೇ ಇಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗಿರುವಾಗ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳ ಗತಿಯೇನು, ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಈ ಅಪೆಕ್ಸ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಬ್ಯಾಡ್ ಡೆಟ್ ಫಂಡ್ ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿತ್ತು, ಈಗ ಒದಗಿಸಿರುವುದು ಒಟ್ಟು 16 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ. What a miserable state of affairs, Mr. Speaker! ಹೀಗಿರುವಾಗ ಈ ಬಿಲ್ಲಿಗೆ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ದುಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ತಂದಿರುವ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಇದು ಬೇಡವೆಂದರೆ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ಹೇಳಿದರೆಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ. 50 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದವು, ಎಷ್ಟೋ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಮುಖಂಡರು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ದುಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಈ ಸಂಘಗಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮಗೊಳಿಸಬೇಕು, ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ಸ್ಥಾನ ಭದ್ರತೆಯಿರಬೇಕು, ಸಹಕಾರ ತತ್ವದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ಕೀರ್ತಿ ಈ ದಿವಸ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತಂದ ಈ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್‌ರವರು ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣ ನೋಡಿದರೆ ವಾಸ್ತವವಾಗಿಯೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತಂದು ಸಹಕಾರ ತತ್ವಕ್ಕೇ ಧಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಭಾಸವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಅಂಕಿ ಅಂಶ ನೋಡಿದಮೇಲೆ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್‌ರವರಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಭಾಷಣದ ಬಂಡವಾಳ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು.

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.)

ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟರೆ ಅದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಪೆಕ್ಸ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಆಡಿಟ್ ರಿಪೋರ್ಟಿನ ಇನ್ನೊಂದು ಪೇಜಿನಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಾಕ್ಯವನ್ನೂ ತಾವು ಕೇಳಬೇಕು. ಇದು ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಆ ಆಡಿಟ್ ರಿಪೋರ್ಟಿನ ಲೆಡ್ಜರ್ ಫೋಲಿಯೋ 90/2ರಲ್ಲಿ "This Institution seems to have been registered as R. C. S. No. 1598, dated 15th June 1949" ಎಂದಿದೆ. ಇದು ಕಂಟೋನ್ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿರುವ ಟ್ರೇಡ್ಸ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಸೊಸೈಟಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದು. ಈ ಸೊಸೈಟಿಯು ಅಪೆಕ್ಸ್ ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ 15-6-1949ರಲ್ಲಿ ರಿಜಿಸ್ಟರಾಯಿತು. The then Registrar of Co-operative Societies in Mysore was its *ex-officio* President. The said institution applied for Membership of the Apex Bank on 20th June 1949. ಈ ಸೊಸೈಟಿಯು ಅಪೆಕ್ಸ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಮೆಂಬರಾಗಿ 10-7-1949ರಲ್ಲಿ ಅಡ್ಮಿಟ್ ಆಯಿತು. 15-6-1949ರಲ್ಲಿ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಆಯಿತು, ಅಪೆಕ್ಸ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಮೆಂಬರಾಗಲು ಅರ್ಜಿ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಆ ದಿವಸವೇ the said *ex-officio* President of the said institution sent a loan application for Rs. 50,000. 15-6-1949ರಲ್ಲಿ ರಿಜಿಸ್ಟರಾಗಿ ಅದೇ ದಿವಸ ಸಾಲಕ್ಕೆ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿದೆ. ಇನ್ನೂ ಮೆಂಬರಾಗದೇ ಹೋಗಿದ್ದರೂ, 20-7-1949ರಲ್ಲಿ ಮೆಂಬರಾದರೂ, ಮೆಂಬರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ರಿಜಿಸ್ಟರಾದ ದಿನವೇ 50 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಾಲಕ್ಕೆ ಅಪೆಕ್ಸ್ ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿದರು. The then Secretary of the Bank who was an Assistant Registrar lent by the Department of Co-operation, for obvious reasons, without getting the case worked out by the case worker, put up a note on 16th June 1949, recommending for the sanction of the loan. 15ನೆಯ ತಾರೀಖು ರಿಜಿಸ್ಟರಾಗಿ ಆ ದಿವಸ ಅರ್ಜಿ ಕೊಟ್ಟರೆ 16ನೆಯ ತಾರೀಖೇ ಅದಕ್ಕೆ ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿದರು. ಆ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಅಪೆಕ್ಸ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಮೆಂಬರು ಹೌದೇ, ಅಲ್ಲವೇ ಎಂದು ವಿಚಾರ ಮಾಡದೆ, ಅಪ್ಲಿಕೇಷನ್ ಕೊಟ್ಟ ದಿವಸ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಷೇರು ಬಂಡವಾಳಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಕೊಟ್ಟಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳದೆ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿರುವ ಸೊಸೈಟಿ ಅಥವಾ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅಸೆಟ್ಸ್ ಮತ್ತು ಲಯಬಿಲಿಟೀಸ್ ಎಷ್ಟು ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳದೆ, ಅಂಥ ಸಂಸ್ಥೆ ಇದೆಯೆ, ಇಲ್ಲವೆ ಎಂದು ಪರಿಶೀಲಿಸದೆ, whether the said *ex-officio* President has been authorised by the General Body of the Institution to raise the funds ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರಿಸದೆ, ಸಾಲ ಹೀಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಜನರಲ್ ಬಾಡಿ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿದೆಯೆ ಇಲ್ಲವೆ ಎಂದು ನೋಡದೆ, ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. Meanwhile, a recommendation for sanctioning a sum of Rs. 75,000 to the said Institution was received from the then Registrar.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್ (ಟಿ.-ನರಸೀಪುರ).—ಇಲಾಖೆ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ನೀವು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ನನಗೂ ಅದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆ. ಅಂಥದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟರೇನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿ.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—I am very happy that you have come. (*Laughter*). 50 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿರುವಾಗ 75 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಾಲಕ್ಕೆ ಶಿಫಾರಸಾಗಿದೆ. Meanwhile a recommendation for sanctioning a sum of Rs. 75,000 to the said Institution was received from the then Registrar, who was also *Ex-officio* President of the institution from his camp at Shimoga, which seems to have not been registered in the Bank's Registers. ಆ ಕಾಗದ ಬಂದು ಹೋಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ರಿಜಿಸ್ಟರಿನಲ್ಲಿ ದಾಖಲೆಯೇ ಇಲ್ಲ. The matter was pushed through and a loan of Rs. 50,000 was sanctioned and a sum of Rs. 30,000 paid on 20th June 1949. ಮೆಂಬರ್‌ಷಿಪ್‌ಗೆ ಅಪ್ಲಿಕೇಷನ್ ಕೊಟ್ಟ ದಿವಸವೇ 30 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟೇಬಿಟ್ಟರು. ಸಾಲಕ್ಕೆ ಅರ್ಜಿಕೊಟ್ಟ ಐದು ದಿವಸಗಳೊಳಗಾಗಿ ಸಾಲ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರು. Further, an additional loan of Rs. 25,000 was sanctioned within seventeen days of sanctioning of the first loan. It is therefore clearly seen that the then Registrar of Co-operative Societies who has to enforce the rules and regulations of the Department, pushed through the loan against grave irregularities and the whole amount seems to be doubtful of recovery. My friends oppose a measure which has been brought forward to put down such kind of irregularities.

Sri Mulka GOVINDA REDDY (Chitaldrug).—That is an officer of the Government; we all agree to that indictment.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ನಾನ್-ಅಫಿಷಿಯಲ್ಸ್ ಕೈಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟರೆ ಕೆಲಸ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿರಬಹುದು. ಅಪೆಕ್ಸ್ ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ನಾನ್ ಅಫಿಷಿಯಲ್ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟೇ ಇದ್ದರು. ಅವರ ಹೆಸರು ಹೇಳುವುದು ಅನಗತ್ಯ. ಆ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟೇ ಇನ್ನೊಂದು ಅಪೆಕ್ಸ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಮೆಂಬರಾಗಿದ್ದ ಸೊಸೈಟಿ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ. He obtained 20,000 rupees as loan from the Apex Bank to this Society. He is the President there and Secretary here. ಆ ಸಾಲಕ್ಕೆ ಶೇಕಡ ಆರರಂತೆ ಬಡ್ಡಿ. ಖಾಸಗೀ ಸದಸ್ಯರಾದ ಒಬ್ಬ ಮಹನೀಯರು ಅಪೆಕ್ಸ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಚುನಾಯಿತ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು. ಅದೇ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ರಸಲ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಸೊಸೈಟಿ ಲಿಮಿಟೆಡ್ ಎಂಬ

ಇನ್ನೊಂದು ಸೊಸೈಟಿಗೂ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು. ಆ ಸೊಸೈಟಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಲ ಕೇಳಿ ಬ್ಯಾಂಕಿನಿಂದ 20 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಶೇಕಡ ಆರರ ಬಡ್ಡಿಯಂತೆ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದರು. ಮಂಜೂರಾದ ಮೇಲೆ ಶೇಕಡ ಎರಡರಂತೆ ಅವರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ಹೀಗೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಮುಖಂಡರ ಕೈಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಬಹುಶಃ 50 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸೊಸೈಟಿಯೂ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಆ ಮೇಲೆ ಟ್ರೇಡ್ಸ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಸೊಸೈಟಿ ಆಡಿಟ್ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಮೇಲೆ, everything has been done according to rules and law. The loan has been duly sanctioned by the Board. ಇನ್ನು ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿರುವವರೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್‌ರವರಂಥ ನಾನ್ ಅಫಿಷಿಯಲ್ಸ್. ಇಂಥವರು ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿದ್ದು ಈ ಸಾಲ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿರುವುದು. ಇದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—Mr. Speaker, please permit me for one minute to give some more information. I feel there is a little twisting. The Apex Bank is a Central Institution. It grants loans to cases recommended by the Registrar of the Department and the Registrar does it according to the provisions of the Co-operative Act. So, if the Registrar has done it and if my Hon'ble friend reads the opinion of the Audit Report where the Registrar has erred, it does not mean that the act is wrong. Let him not blame the act. I give my support to what he says that the officer has erred. But the Apex Bank cannot be blamed because it grants loans for cases recommended by the Registrar on the technical line.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ತಾವು ಡೈರೆಕ್ಟರಾಗಿದ್ದೀರೋ ಇಲ್ಲವೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ; ತಮ್ಮಂಥ ಡೈರೆಕ್ಟರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಸೊಸೈಟಿ ತಮ್ಮ ಸಂಘದ ಮೆಂಬರು ಹೌದೆ, ಅಲ್ಲವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಡೈರೆಕ್ಟರುಗಳು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ಹೇಳೋಣವಾಗಲಿ.

Mr. SPEAKER.—I do not allow questions and answers among members.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—Mr. Speaker, I am in full possession of these facts. Last year I had put an interpellation and I know everything of what Sri Channabasappa is speaking to-day. I am in a position to answer all these points.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಕೈಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಇದನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಏನಾಗುತ್ತಿತ್ತು, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ಮಾಡಿದಾಗ ಏನಾಯಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಈ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟೆ. ಈ ಅಪೆಕ್ಸ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಬಂಡವಾಳ, ಬ್ಯಾಡ್‌ಡೆಟ್ಸ್ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಇದು ಕೇಳಿರುವ ಐದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಬ್ಸಿಡಿ, ಇದರ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ ನೋಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಹತ್ತಾರು ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೇನಾಗಿದೆಯೋ ಎಂದು ತುಂಬ ಭಯವಾಗಿದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಈ ಲೋಪ ದೋಷಗಳಿಗೆ ಭಾಗಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸದವರೆಗೆ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಮತ್ತು ಡೈರೆಕ್ಟರುಗಳಮೇಲೆ ಏನು ಆಕ್ಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ ? ನೇರವಾಗಿ ಈ ಆಡಿಟ್ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಮೂಲಕ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದು ಏನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನೂ ಈ ದಿವಸದವರೆಗೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ ; ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಏನು ಮಾಡಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಖಚಿತವಾಗಿ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಸ್ಥಿತಿ ಹಣಕಾಸಿನ ಬಾಕಿ ವಸೂಲಿ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಗಿದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಹಣ ಯಾವರೀತಿ ಪೋಲಾಗುತ್ತಿದೆ, ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಕಾರಣಭೂತರಾರು ಎಂಬುದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಸೂದಾ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿನಿಂದ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಖಂಡಿಸತಕ್ಕ ಅಂಶವೇ ಅಡಗಿದೆ; ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು clause ಸಹ ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ, clause ಎರಡರಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಸಾರಿ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿನ ಷೇರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಇದು undemocratic ಎಂದು ಹೇಳದೇ ವಿಧಿ ಇಲ್ಲ— ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದರು. ಈ ರೀತಿ ಬಂಡವಾಳದಲ್ಲಿ—share capital—ಬಗ್ಗೆ ಏರುಪೇರನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಈಗ ಐವತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬಂಡವಾಳವನ್ನು ಐದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದರೆ, ಆಗ ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಹಣ ಹೇರಳವಾಗಿ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಿಗೆ ಬಂದರೆ, ಅದರಿಂದ ಅನೇಕ ಬಡವರಿಗೆ ಸಾಲಗಳು ಸುಲಭವಾಗಿ ದೊರೆಯಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿ ಷೇರು ಬಂಡವಾಳ ಹೆಚ್ಚಾದರೆ ಸಂಘಗಳ ಸದಸ್ಯರು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಷೇರು ತಗೆದುಕೊಂಡು ಸಂಘಗಳ ಭದ್ರತೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಸಹಕಾರಿಯಾಗುವುದಲ್ಲದೆ, ಡಿಪಾಜಿಟ್ ಮೊಬಲಗನ್ನೂ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಇದರಿಂದ ಡಿಪಾಜಿಟ್ ಹಣಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಬಡ್ಡಿ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಿಗೆ ಉಳಿತಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಷೇರು ಬಂಡವಾಳ ಹೆಚ್ಚುಮಾಡುವುದರಿಂದ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಹಣದ ಭದ್ರತೆ ಮತ್ತು ಘನತೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ಅವುಗಳ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಸಹ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಹಾಯ ದೊರಕುತ್ತದೆ. ಈ ಷೇರು ಮೊಬಲಗು ಯಾವತ್ತೂ ಸಹ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿಯ ಹಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್.—ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಷೇರುದಾರರಿಗೆ ಡಿವಿಡೆಂಡ್ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದೂ ಹೇಳಿ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ಹೌದು ; ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೂ ಹಣ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬಹುದು. ಈಗಾಗಲೇ ಹಲವಾರು ಉದ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ನೆರವು

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.)

ದೊರೆಯುತ್ತಿದೆ. ಆ ರೀತಿ ನೆರವಿಗೆ ಈ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು ಬರಲು ಇದರಿಂದ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ Government also can take shares in the co-operative institutions. ಇದರಿಂದ ಸಹಕಾರ ಸಂಘದ stability ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಸಹಕಾರ ಸಂಘದ ಹಣದ ಭದ್ರತೆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ.

Clause ಮೂರರಲ್ಲಿ—this restricts membership in a Society. ಇದರಿಂದ ಒಂದೇನಗರದಲ್ಲಿ ರತಕ್ಕವರು, ಒಂದೇ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿರತಕ್ಕವರು ಅಥವಾ ಒಂದೇ ಗುಂಪಿನ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕವರು ಅಥವಾ ಒಂದೇ classನವರು ಮೆಂಬರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ವಿದೆ ಇದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪೇನಿದೆ? ಈಗಿರತಕ್ಕ ಲೋಪ ದೋಷ ಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೇ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಹಾಕಿರುವುದು. ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿನ ಸೊಸೈಟಿಯಲ್ಲಿ ಮೆಂಬರಾಗಿರುವುದು, ಬೊಂಬಾಯಿಯಲ್ಲಿಯೋ ಅಥವಾ ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿಯೋ ಇದ್ದು, ಇಲ್ಲಿಂದ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಮೂಲಕ ಸಾಲ ಪಡೆಯುವುದು—ಹೀಗಾಗಿ ಆ ಹಣ ಸಹಕಾರಸಂಘಕ್ಕೆ ಬರುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾನಾ ತೆರದ ತೊಂದರೆಗಳಾಗಿದ್ದು, ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಿವಾರಣಾ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಇದೊಂದು ಸಾಧನವಾಗಿದೆ.

Clause ಆರರಲ್ಲಿ,

"No property or interest in property which is subject to a change under sub-section (1) shall be transferred in any manner except by way of lease for a term not exceeding ten years, without the previous permission of the society"

ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಒಂದು ಸೊಸೈಟಿಗೆ ಆಧಾರ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಜಮೀನನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರೆಗೆ ಬೇರೆ ಪರಭಾರೆ ಮಾಡಬಾರದು, ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪೇನಿದೆ? ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಮನುಷ್ಯ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟವನಿಗೆ ತಕ್ಕ ಭದ್ರತೆ ಕೊಡುವುದು ನ್ಯಾಯ ಮತ್ತು ಧರ್ಮ.

Clause ಎಂಟರಲ್ಲಿ,

"No officer or liquidator of a registered society and no officer in whose office the books of a registered society are deposited after liquidation shall, in any legal proceedings to which the society or the liquidator is not a party, be compelled to produce any of the society's books the contents of which can be proved under sub-section (1) or to appear as a witness to prove the matters, transactions and accounts therein recorded, except by order of the court made for special cause"

ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಇದರಿಂದ ತೊಂದರೆ ಏನಿದೆ? Legislation proceedings ಸಮಯದು ಕೋರ್ಟಿನವರು ಯಾವುದಾದರೂ ಸೊಸೈಟಿಯ ಲೆಕ್ಕ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ತನಿಖೆಗಾಗಿ ಹಾಜರುಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರ ಕಲ್ಪಿಸಿದೆ. ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ರಿಕಾರ್ಡ್ ಯಾವುದು ಎಂಬುದು ಕೋರ್ಟಿನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರಲಿ ಎಂಬ ಘನೋದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದೆ.

Clause ಒಂಭತ್ತರಲ್ಲಿ ಸೂಚಿತವಾಗಿರುವ ತಿದ್ದುಪಡಿ undemocratic ಎಂದು ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಸೂಚಿಸಿದರು. ಅದು ಈ ರೀತಿ ಇದೆ:

"Notwithstanding anything contained in any other enactment, the State Government may, subject to such rules as may be prescribed in this behalf, grant loans to take shares in, or give financial assistance in any other form to any registered society"

ಇದನ್ನು undemocratic ಎಂದು ಯಾವ ರೀತಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆಯೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಯಾವುದಾದರೂ ಸೊಸೈಟಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಷೇರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ಜನರ ಕಣ್ಣು ತಕ್ಷಣ ಅದರ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಸಹಕಾರ ಸಂಘ ನಡೆಯುತ್ತದೆ, ಅವರೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಹಣ ಹಾಕಿರುವುದರಿಂದ ಅದರ ಭದ್ರತೆಯಬಗ್ಗೆ ಜನರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ನಂಬಿಕೆ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿ ಷೇರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು undemocratic ಎಂದು ಹೇಳುವುದು undemocratic ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ.

Clause ಹತ್ತರಲ್ಲಿ, "on such application such magistrate shall proceed to recover the sum in the same manner as if it were a fine imposed by himself" ಎಂಬುದಾಗಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಸೂಚಿತವಾಗಿರುವುದು ಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಸೊಸೈಟಿಗೆ ಒಬ್ಬನು ಬಾಕಿದಾರನಾಗಿ, ಹಣದ ವಸೂಲಿಗೆ ಸೊಸೈಟಿ ಪರವಾಗಿ ಯಾರು ಹೋದರೂ ಪಾರ್ಟಿ ಹಾಜರಿಲ್ಲವೆಂಬ ನೆಪದಮೇಲೆ ಬಾಕಿ ವಸೂಲಿ ಆಗದೇ ನಿಧಾನವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಸೊಸೈಟಿಯ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೂ ಧಕ್ಕೆ ಬರುವುದಲ್ಲದೆ, ಹೆಸರು ಸಹ ಕೆಟ್ಟುಹೋಗುತ್ತಹೆ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಆ ಸೊಸೈಟಿಯ ಭದ್ರತೆಗೆ ಕಳಂಕ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಇದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಲು "the magistrate shall proceeded to recover the sum in the same manner as if it were a fine imposed by himself" ಎಂಬುದಾಗಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಸೂಚಿಸಿರುವುದು ಸಹಕಾರ ಸಂಘದ ಹಿತ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯದು.

Clause ಹನ್ನೊಂದರಲ್ಲಿ, Managing Committee ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ರವರಿಗೆ ಹತೋಟಿ ಕಲ್ಪಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಹೀಗಿದೆ:

"The person or persons so appointed shall, subject to the control of the Registrar and to such instructions as he may from time to time give, have power to

exercise all or any of the functions of the committee or of any officer of the society, and to take all such action as may be required in the interest of the society ".

ಒಂದು ಸಹಕಾರ ಸಂಘದಲ್ಲಿ ಮ್ಯಾನೇಜಿಂಗ್ ಕಮಿಟಿಯು ಕೆಲಸ ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲು ಈ ರೀತಿಯು ಹತೋಟಿ ಇರುವುದು ಅತ್ಯವಶ್ಯಕ. ಇಂಥ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್‌ರವರು ನ್ಯಾಯ ಮೂರ್ತಿಗಳ ರೀತಿ ಅಧಿಕಾರ ಚಲಾಯಿಸಿ ಆ ಸಹಕಾರ ಸಂಘದ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಸುವ್ಯವಸ್ಥಿತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಡಿಸುವುದನ್ನು ಹೇಗೆತಾನೇ undemocratic ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ ? ಈ ರೀತಿ ಹತೋಟಿ ಅತ್ಯಗತ್ಯವೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ.

2-30 P.M.

Clause 13 (3): "Any person aggrieved by any order of the liquidator may appeal to the Registrar against such order within two months from the date of service of the order on him.

(4) Any sum ordered under this section to be recovered as a contribution to the assets of the society or as costs of liquidation may be recovered on a requisition being made in this behalf by the Registrar to the Deputy Commissioner, in the same manner as arrears of land revenue.

(5) Save as provided in sub-section (4) orders made under this section shall, on application, be enforced by any civil court having local jurisdiction in the same manner as a decree of such court."

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದ್ದ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಇವೊತ್ತು ತಪ್ಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್‌ರವರೇ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿಬಿಡಬಹುದು. ಅದೇ ಫೈನಲ್. ಒಂದುವೇಳೆ ತೊಂದರೆ ಇದ್ದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಅಪೀಲು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಅಪರಾಧ ಏನೂ ಕಂಡು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್‌ರವರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರೊಸೀಡಿಂಗ್ಸ್ ನಡೆದು, ಎರಡು ವರ್ಷ ನಿಧಾನವಾಗಿ, ಬರಬೇಕಾದ ಹಣ ಬರುವುದು ಸಾವಕಾಶವಾಗುತ್ತಿದ್ದುದು ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್‌ರವರು ಕೊಟ್ಟ ತೀರ್ಮಾನದಂತೆ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮೀಷನರು ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವೆನ್ಯೂ ಅರಿಯರ್ಸ್ ಪ್ರಕಾರ ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ನನಗೇನೂ ಅಷ್ಟು ಅನೀತಿಯಾಗಿ ಅಥವಾ undemocratic ಆಗಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಸರ್‌ಚಾರ್ಜ್. ಸರ್‌ಚಾರ್ಜ್ ಎನ್ನುವುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯ. ಯಾವನಾದರೂ ಒಬ್ಬ ಆಫೀಸರು ಅಥವಾ ಮೇಲಿನ ಅಧಿಕಾರ ಹೊಂದಿದ ಮನುಷ್ಯ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿಯಲ್ಲಿ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಸರ್‌ಚಾರ್ಜ್ ಮಾಡಿದರೆ ಆಗ ಆ ಸರ್‌ಚಾರ್ಜನ್ನು ಯಾವರೀತಿ ವಸೂಲಾತಿ ಮಾಡಬೇಕು, ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ, ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾದ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ರಮ ಇರಬೇಕು ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ : " Officer conducting the audit "—Officer ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಗುಮಾಸ್ತ ದೋಷಾರೋಪಣೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಮೇಲೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದೇ ಎಂದು ? ಇದೆಲ್ಲಾ matters of detail ಆಯಿತು. Officer ಎಂಬುದನ್ನು define ಮಾಡಿದರೂ ಸಹ ಒಂದು ದರ್ಜೆಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ಸರ್‌ಚಾರ್ಜ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರವಿದೆಯೇ ವಿನಾ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಕಮ್ಮಿ ದರ್ಜೆಯ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಸೂಕ್ತ ಮಾರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬಹುದು. The Order of the Registrar under sub-section (1) shall be final unless it is set aside by the Government on application made. ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಕೋರ್ಟಿಗಿದ್ದ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ, ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್‌ರವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಅದರ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಅಪೀಲು ಹೋಗಲು ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಏಕೆಂದರೆ, ಈ ಸೊಸೈಟಿಗಳ ವ್ಯವಹಾರ ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಹೋಗುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರವೇ ಆಗಿದೆ. ಜನರಿಗೆ ಸೊಸೈಟಿಗಳಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಹುಟ್ಟಿ ಈ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಿಗೆ ಬರಲಿ ಎಂಬ ಒಂದು ಉದಾರವಾದ ಆಶಯದಿಂದ ಇದನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಅನ್ಯಥಾ ಅಲ್ಲ. ಇಂಥ ಒಂದು ಮಸೂದೆಗೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡಬೇಕು. ಯಾರು ಸಹಕಾರ ತತ್ವವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದು ದೇಶದ ಕಲ್ಯಾಣವಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅವರು ಈ ದಿನ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಉದ್ದೇಶವನ್ನೊಳಗೊಂಡಿರತಕ್ಕ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಸೂದೆಗೆ ಬೆಂಬಲ ನೀಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸರ್‌ಚಾರ್ಜ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮಸಿಯಪ್ಪನವರು ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಿದರು, ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಕೋರ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಕೇಸು ಹಾಕಿದ್ದರು, ಎಷ್ಟು ಕೇಸುಗಳು ಡಿಸ್‌ಚಾರ್ಜ್ ಆದವು ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಅವರ ಇನ್‌ಫರ್‌ಮೇಷನ್‌ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಈ 50 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ 14 ಕೇಸುಗಳು ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅದರೊಳಗೆ 13 ಕೇಸುಗಳು ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಗ್ರೌಂಡ್‌ಮೇಲೆ ಡಿಸ್‌ಚಾರ್ಜ್ ಆಗಿವೆ. 14 ಕೇಸುಗಳಲ್ಲಿ 13 ಕೇಸುಗಳು ಡಿಸ್‌ಚಾರ್ಜ್ ಆಗಿವೆ ಎಂದರೆ ಈ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನಾವ ನಂಬಿಕೆ ಉಂಟಾದೀತು ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳನ್ನು ಪುನರುಜ್ಜೀವನಗೊಳಿಸಿ ಜನರಿಗೆ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಹೆಚ್ಚಿ ಅದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಕಲ್ಯಾಣವಾಗಬೇಕೆಂಬ ಸದುದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಸೂದಾ ಕಾನೂನನ್ನು ಈಗಲಾದರೂ ತಂದರಲ್ಲಾ ಎಂದು ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ. ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಸರ್ವಸಮ್ಮತವಾದದ್ದು, ಇದಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಟ್ಟು ಮುಂದೆ ಸಹಕಾರಸಂಘಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ತನ್ಮೂಲಕ ದೇಶದ ಕಲ್ಯಾಣ

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.)

ವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಕರಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ (ತುರುವೇಕೆರೆ).—ಸ್ವಾಮಿ, ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಶೇಕಡ 80 ಜನ ಎಂದರೆ 4/5 ಭಾಗದ ಜನ ರೈತರು, ವ್ಯವಸಾಯದ ಮೇಲೆ ಜೀವನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳಿದ್ದು, ಸಾಲ ಹೆಚ್ಚಿ ವ್ಯವಸಾಯದ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ಸುಮಾರು 40 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ ಕೂಡ ಸಾಲ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರೇ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಅಥವಾ ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಮೂಲಕ ವಾಗಿಯಾದರೂ ಅವರನ್ನು ಈ ಋಣ ಬಾಧೆಯಿಂದ ವಿಮುಕ್ತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು, ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ 20 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಅವರ ಸಾಲದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನಾದರೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದರೆ, 40 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಸಾಲ ಇದ್ದರೆ 1 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಸಾಲವಾದರೂ ತೀರಿಸಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದರೆ, ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಇದು ತುಂಬ ಶೋಚನೀಯವಾದದ್ದು. ಈಗೇನೋ ಒಂದು ಕಾನೂನು ತಂದಿದ್ದೀರಿ ಇದರಿಂದ ರೈತರ ಉದ್ಧಾರ ವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಇದಕ್ಕೆ ಪರ ವಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ವಿರೋಧವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ಸದಸ್ಯರು ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾತ ನಾಡದೆ ಒಂದೆರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಡಲಿಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ : ಈ ರೀತಿ ಈ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕುಸಿದುಬಿದ್ದು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಜನಗಳಿಗೆ ನಂಬಿಕೆ ತಪ್ಪಿ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ, ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈ ಬಿಲ್ಲು ತಂದಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ; ಅದಕ್ಕೆ ಯಾರು ಕಾರಣರು ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಾನು ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಈಗ ಹೇಳಿದ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಅವರು ಒಂದು ಉದಾಹಣೆ ಹೇಳಿದರು. ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಸಾಲ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಯಾರು ಜವಾಬ್ದಾರರು ? ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್‌ರವರು. ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವರಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇಟ್ಟು ಅವರಿಗೆ ಮತ್ತೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ದುಷ್ಪರಿಣಾಮ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರಲ್ಲಿ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗಿರತಕ್ಕ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತ ಮತ್ತು ಈ ಸೊಸೈಟಿಗಳ ತನಿಖೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ದುರ್ವ್ಯಯ ಆಗದಂತೆ ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ತನಿಖೆ ವಗ್ಯೆರೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಇದೆಯೋ ಅದು ಸಾಲದೇ ಆ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿದ ಹೊರತು ಈಗಿರತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರವನ್ನುಪಯೋಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ನಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಸಭೆಯ ಅಡ್ಡಿ ಏನೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ತಾನೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಸರ್‌ಚಾರ್ಜ್ ಹಾಕಿದ್ದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ 14 ಕೇಸುಗಳ ಪೈಕಿ 13 ಕೇಸುಗಳು ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಗ್ರೌಂಡ್ಸ್ ಮೇಲೆ ಡಿಸ್‌ಚಾರ್ಜ್ ಆಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದಕ್ಕೆ ಯಾರು ಜವಾಬ್ದಾರರು ? ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಗ್ರೌಂಡ್ ಎಂದರೆ ಇಲಾಖೆಯವರು, ಆಡಳಿತ ನಡೆಸತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇಂಥ ಲೋಪದೋಷಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದದ್ದು ಅವರ ಕೆಲಸ. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು ಕೇಸು ವಜಾ ಆಯಿತು ಎಂದರೆ ಅದರ ಪರಿಣಾಮ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಕೋರ್ಟಿಗೇ ಹೋಗಕೂಡದು, ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋದರೂ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಇರುವಾಗ, ಆ ರೀತಿ ಅಲ್ಲ, ನಮಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಈ ಸಭೆಯವರು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಜನಗಳಿಗೆ ಹಿಡಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಯಾವುದಾದರೂ ಆಗಲಿ, ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅದು ನ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದದ್ದಾಗಿದ್ದರೆ, ಅನ್ಯಾಯವಾದದ್ದಾಗಿದ್ದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ವಜಾ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೇ? ವಜಾ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಅಧಿಕಾರ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡರೆ ಅದು ಈ ಸಭೆಯ ನಮ್ಮ ಅಂತಸ್ತಿಗೆ ಹೊಂದುತ್ತದೆಯೇ, ಆ ರೀತಿ ಒಂದು ಸೂಚನೆ ಕೊಡುವುದು ಸರಿಯೇ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕುತ್ತೇನೆ ? ನ್ಯಾಯಾಂಗಕ್ಕೆ ಇರತಕ್ಕ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಿಧದಲ್ಲೂ ಎನ್‌ಕ್ರೋಚ್ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೆ ಅಪೆಲೇಟ್ ಪವರ್ಸ್ ಇರತಕ್ಕದ್ದು ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತ. ಕಾನೂನಿನ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಜಾರಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ, ಅದರಮೇಲೆ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೂಡ ಕೊಡುವುದು ಎಂದರೆ ಎಂದಿಗೂ ನಾನು ಅದಕ್ಕೆ ಭಾಗಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಬಾಕಿ ವಸೂಲಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ arrears of land revenue ಪ್ರಕಾರ ವಸೂಲು ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಈಗಿರತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಚಲಾಯಿಸಿದ್ದೀರಾ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಆಮೇಲೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸೊಸೈಟಿಗಳು ಮತ್ತು ಬ್ಯಾಂಕುಗಳ ವಿಚಾರ ಹೇಳಿದರು. ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್‌ರವರು ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅನೇಕ ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಜನರಲ್‌ಬಾಡಿ ಮೀಟಿಂಗ್ ಅಟೆಂಡ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಅನೇಕ ಅನುಭವಸ್ಥರು ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡಮನುಷ್ಯರು ಅದಕ್ಕೆ ಡೈರೆಕ್ಟರುಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಲ್ಲಿ, ಅದರಲ್ಲೂ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಮುಖ್ಯ ಪಟ್ಟಣವಾಗಿರತಕ್ಕ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ಹೊರಗಡೆ ಎಷ್ಟು ನಡೆಯಬಹುದೆಂಬುದು ನಮಗೇ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಸಮಗ್ರ ಸೇವಾಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡಿ ಒಂದೇ ದಿವಸ 800 ಸೊಸೈಟಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು; ದೇಶದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಚಾರ ನಡೆಸಿದ್ದೂ ನಡೆಸಿದ್ದೇ. ಆ ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಸರಿಯಾದ ಹತೋಟಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಅದರಿಂದ ಜನಗಳಿಗೆ ಅನಾನುಕೂಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ, ಅಥರಲ್ಲೂಕೂಡ ಕಷ್ಟಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾಗ ಜನಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಲಿ ಎಂದು ಅನೇಕರು ಸಾವಿರಾರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. 800 ಸೊಸೈಟಿಗಳು ಒಂದೇ ದಿವಸ ಸ್ಥಾಪನೆ ಆದವು. ಆ ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಗೆ ಸೆಕ್ರಟರಿ ಯಾರು ? ರೆವೆನ್ಯೂ ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರು. ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟರು ಯಾರು ? ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಡೆವಲಪ್

ಮೆಂಟ್ ಕಮಿಟಿ ಚೇರ್ಮನ್ನು. ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ಪಾರ್ಟಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರ ಪಾರ್ಟಿಯವರೇ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೂ ಅಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲ. ಈ ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಷನ್ನಿಗೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರುಗಳನ್ನೂ ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಅವರು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಒಂದುಸಾರಿಯಾದರೂ ತನಿಖೆಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದರೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಕೊಟ್ಟ ದುಡ್ಡು ಸರಿಯಾಗಿ ವಸೂಲುಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ವರ್ಷೇ ವರ್ಷೇ ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ತನಿಖೆ ನಡೆಸಿ, ವರದಿ ತರಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಎಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದು ಡಿಫಾಲ್‌ಕೇಷನ್ ಆದರೆ ಅದು ಒಂದು ವರ್ಷ ಎರಡು ವರ್ಷ ಆದರೂ ಆಚೆಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ತನಿಖೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇವೊತ್ತು ಇವೆಲ್ಲಾ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ದಕ್ಷತೆ ಕಮ್ಮಿ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಕಳೆದ ಏಳು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ದಕ್ಷತೆ ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ. ದಿವಸದಿವಸಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದ ಹಿಡಿತ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಒಂದು ಪ್ರಮೋಷನ್, ಒಂದು ಇನ್‌ಕ್ರಿಮೆಂಟ್, ಒಂದು ಟ್ರ್ಯಾನ್ಸ್‌ಫರು ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ತಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಆ ಅಧಿಕಾರಿ ಏನುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ? ಅವರ ಮಾತು ಕೇಳುವವರು ಯಾರು? ಟ್ರ್ಯಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಬೇಕು ಅಂದಕೂಡಲೇ ತಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಈ ದಿವಸ ಅನೇಕ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರುಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಸಾವಿರಾರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತಿಂದು ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಏಕೆ ಅವರಮೇಲೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಲೆಕ್ಕ ಆಡಿಟ್ ಆಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆಡಿಟ್ಟಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಕೂಡದೆ? ಇದಕ್ಕೆ ಆಡಿಟರನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡುವವರು ಯಾರು? ಹೀಗೆ ಜಾಗ್ರತೆ ಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳದಿರುವುದರಿಂದ ಜನರಿಗೆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯಿಲ್ಲದಂತಾಗಿದೆ! ಜನಗಳಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಮೂಡುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಜೈಲಿಗೆ ತಪ್ಪಿತಸ್ಥರನ್ನು ಹಾಕುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಕರಡಿ ನೋಡಿಯೇ ಹೆದರದವನು ಕಂಬಳಿ ತೋರಿಸಿದರೆ ಹೆದರುತ್ತಾನೆಯೆ? ಜನರಿಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಹುಟ್ಟಿಸಲು ಈ ಮಸೂದೆ ತಂದಿದ್ದೇವೆಂದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದರೆ ಅದನ್ನು ನಂಬುವುದು ಹೇಗೆ? ಹಿಂದೆಶಾಸನ ಕಡತದಲ್ಲಿದ್ದ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಚಲಾಯಿಸಿ ಅವುಗಳಿಂದ ಕಾರ್ಯಸಾಧನೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ರುಜುವಾತು ಮಾಡಿದರೆ ಆಗ ಹೆಚ್ಚು ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಬೇಕಾದದ್ದು ಧರ್ಮ. ಆಗ ಈರೀತಿಯಾಗಿ ಕಾನೂನು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಯಾರದೂ ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ. ಈಗಿರುವ ಕಾನೂನಿಗೆ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಆವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಏಕ್‌ದಂ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್‌ರವರಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಬೇಕು, ಆ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅಪೀಲು ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿದರೆ ಜನರಿಗೆ ನ್ಯಾಯ ಹೇಗೆ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ? ಯಾವಾಗಲೂ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ತತ್ವದ ಪ್ರಕಾರ ಜ್ಯುಡಿಷಿಯರಿ ಮತ್ತು ಎಗ್ಜಿಕ್ಯೂಟಿವ್ ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿರಬೇಕು. ಎಗ್ಜಿಕ್ಯೂಟಿವ್‌ನಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಾಯ ನಡೆದರೆ ಜ್ಯುಡಿಷಿಯರಿ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಭರವಸೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿರಬೇಕಾದಾಗ ಇಂಥ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಮಸೂದೆ ತಂದಿರುವುದು ಅನಾವಶ್ಯಕ.

ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಾನೂನು ಮಾಡುವಾಗ ಇರುವ ಉತ್ಸಾಹ ಮತ್ತು ಹೇಳತಕ್ಕಂಥ ದೊಡ್ಡ ಭಾಷಣಗಳ ಪರಿಣಾಮ ಕಾನೂನು ಆದ ಬಳಿಗ್ಗೆ ಇರುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದು ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೈಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸುವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ದಕ್ಷತೆ ಹೇಗಿದೆ ಯೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಮಲ್ಟಿಪರ್ಪಸ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳು ಸ್ಥಾಪನೆಯಾದಮೇಲೆ ಸರ್ವರಿಗೂ ಹಣ ಸಿಕ್ಕುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಯಿತು. ಆಗ ಹಣ ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿದವರ ಮೇಲೆ ಈ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕ್ರಮ ಕೈಕೊಂಡರೇ ಎಂದು ವಿಚಾರಮಾಡಿದರೆ, ಏನೂ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಹೇಗೆ ಈ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಈ ಮಸೂದೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಕೊಡುವುದು?

ಆವೇಳೆ ಆಡಿಟ್ ಮಾಡುವುದನ್ನು 1950ನೆಯ ಇಸವಿಯಿಂದಲೂ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲೂ ಒತ್ತಾಯಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಆಡಿಟ್ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ತಪ್ಪಿತಸ್ಥರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ವಿನಾ ಅದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಕ್ರಮವನ್ನೂ ಕೈಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಆಡಿಟರು ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರೇನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ? ಅವರ ಕೆಲಸವೇನು? ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರು ವರ್ಷಕ್ಕೊಂದು ಸಲವಾದರೂ ಪ್ರತಿ ಸೊಸೈಟಿಯನ್ನೂ ತನಿಖೆಮಾಡಿ ಲೋಪದೋಷಗಳಿದ್ದರೆ ಕಂಡುಹಿಡಿದು ಸಾಲ ಕೊಡುವಾಗ ಕಾನೂನಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಆ ತಕ್ಷಣ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಈ ಲೋಪದೋಷಗಳೆಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದುವು? ಕೋರ್ಟುಗಳಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾದ ಪ್ರಮೇಯವೆಲ್ಲಿರುತ್ತಿತ್ತು?

ಈ ಕಾನೂನಿನ ಏಳನೆಯ ಕ್ಲಾಜಿನ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದು ಸ್ವತ್ತನ್ನು ಆಧಾರಮಾಡಿ ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಸಾಲವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರಕೂಡದು. ಈಗ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಮಾರ್ಟ್‌ಗೇಜ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನಿಂದ ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಜಮೀನನ್ನು ಆಧಾರಮಾಡಿದ್ದರೆ ಅದೇ ಜಮೀನಿನ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಬೇರೆ ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಷಾರ್ಟ್ ಟರ್ಮ್ ಸಾಲವನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ವರ್ಷದೊಳಗಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬೆಲೆ ಬಾಳುವ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಆಧಾರಮಾಡಿದ್ದರೂ ಅದು ತೀರುವವರೆಗೆ 500 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬೇಕಾದರೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸ್ವತ್ತಿನ ಬೆಲೆಯ ಮೇಲೆ ಅದಕ್ಕೆ ಮೀರದಂತೆ ಷಾರ್ಟ್ ಟರ್ಮ್ ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಹಿಂದಿನ ಸಾಲ ತೀರದಿದ್ದರೂ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವಂತೆ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಎಂಟನೆಯ ಕ್ಲಾಜಿನ ಪ್ರಕಾರ ಸಿವಿಲ್ ಕೋರ್ಟಿಗಿರುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಮೊಟಕುಮಾಡುವುದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಹತ್ತನೆಯ ಕ್ಲಾಜಿನ ಎರಡನೆಯ ಸಬ್-ಕ್ಲಾಜಿನ ಪ್ರಕಾರ ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರಿಗೆ ತಾವು ಹಾಕುವ ಜುಲ್ಮಾನೆ ವಸೂಲುಮಾಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸೊಸೈಟಿಗೆ ಬರಬೇಕಾದ ಬಾಕಿಯನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಈಗಿರುವ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ವಸೂಲುಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಡಿಫಾಲ್ಟರಾದಕೂಡಲೆ ತಕ್ಕ ಕ್ರಮ ಕೈಕೊಂಡರೆ ಯಾವ ಸಾಲವೂ ನಿಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.)

ಎರಡುಮೂರು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಬಾಕಿ ಬಿಟ್ಟು ಆ ಮೇಲೆ ವಸೂಲುಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವೆನ್ಯೂ ರೂಲ್ಸ್ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಬಾಕಿಯನ್ನು ವಸೂಲುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಡೆಪ್ಯುಟೀ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಈ ಬಾಕಿ ವಸೂಲು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅಲ್ಲಿ ನಿಧಾನವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದರೆ ವಸೂಲಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ತೊಂದರೆಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಈ ಎರಡು ಕ್ಲಾಜುಗಳು ಬಹಳ ಕಠಿಣವಾಗಿವೆ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಾಂಗಕ್ಕೆ ಕೂಡ ವಿರೋಧವಾಗಿವೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಖಂಡಿತ ಇದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಎರಡನೆಯ ಕ್ಲಾಜಿನ ಪ್ರಕಾರ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಹುದೆಂದಿದೆ. ಪರಮಾವಧಿ ಮೊಬಲಗನ್ನು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಿಗದಿಮಾಡಿರುವುದಕ್ಕೆ ಆಕ್ಷೇಪಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಷೇರು ಇರುವವರಿಗೂ, ಹತ್ತು ಷೇರು ಇರುವವರಿಗೂ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಇರುವವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಷೇರು ಕೊಡಬಹುದು; ಸಾಧ್ಯವಾದಮಟ್ಟಿಗೆ ಸೊಸೈಟಿ ಮೂಲಕ ವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡಬೇಕಾದದ್ದು ಸಹಜ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಈಗಲಾದರೂ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ದಯವಿಟ್ಟು ಮಲ್ಟಿ ಪರ್ಪಸ್ ಸೊಸೈಟಿ ಆಡಳಿತವು ಸುವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ನಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಈಗಿರುವ ಕಾನೂನನ್ನು ಪ್ರಕಾರ ಸರಿಯಾಗಿ ಕ್ರಮ ಜರುಗಿಸಿ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗದೆ ತಕ್ಷಣ ಬರಬೇಕಾದ ಹಣವನ್ನು ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವೆನ್ಯೂ ಬಾಕಿಯಂತೆ ವಸೂಲುಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

*Sri M. LINGANNA (Nanjangud).—Sir, in the Statement of Objects and Reasons it is stated that the amendment is mostly made for the recovery of the amount that would be advanced to raiyats by way of short term credit that would be arranged hereafter by the State. As stated in the third para of the Statement of Objects and Reasons, this is to remedy the defects which are inherent now and also to aid the co-operative movement to work satisfactorily. I would have been more impressed if this paragraph had taken the priority over the other one. Sir, as it is, I feel that the purpose for which this amendment is brought forward will result in many difficulties. Some of the provisions which have been sought to be inserted anew and some of the provisions which have been amended further will mostly hinder the main object, that is, advancement of credit to the agriculturists. It is said that the Reserve Bank is advancing loan to the State Government. The Central Government is helping the agriculturists by way of short credit loans. While administering that loan, the paramount duty of the State Government is to look into the way in which the amended provisions would not work against the agriculturist class. Sir, we all know that the short term loan is indeed for two purposes : one is, for raising the crop and harvesting and secondly, seasonal loan by which the ryot would purchase bullocks and other necessary agricultural implements. We also know that those persons who will be in need of seasonal as well as crop loans are those that belong to the poorer section of the agriculturists who till the lands of either the absentee landlord or landlords who own more than they require. If the Government were to ask this section of the agriculturist to create a charge on the land that they till, I am afraid that it is not possible for them to come forward for obtaining a loan for their purpose. I have personally known of cases in my taluk where agriculturists who applied for manure on loan basis could not get it because they were tenants of some landlord. They were required to get endorsement from their landlords to the effect that in case the tenant failed to discharge the loan, the landlord would discharge it. Sir, I do not know how far the short term credit that is envisaged by the introduction of this amendment would be to the advantage of such agriculturists.

Further, Sir, section 22A is, to a certain extent, in controvention with the terms of the Property Act. It not merely creates a charge on the land but it also requires that the person who applies and obtains the loan should declare that the society shall have the first charge over the land and in case of any variation, it could be only done by the approval of the society. In case the person has not discharged the loan in full, he cannot alienate the land.

Mr. SPEAKER.—Now the House will rise for lunch and meet at 3-30 p.m.

The House adjourned for Lunch at Three of the Clock and reassembled at Thirty Minutes past Three of the Clock.

[MR. SPEAKER in the Chair].

Sri M. LINGANNA.—Sir, I was saying that the provision 22A would, to a certain extent, limit or contravene the provisions of the Transfer of Property Act and, added to that, it would adversely affect the enforcement of the rights at large. As has been said previously, the bulk of the agriculturists are landless and such people are the people who are in need of short term credit loan by the societies, as is contemplated by the amending Bill. So, Sir, this provision, I believe, cuts at the very root of the intention of the Government with which they are seeking the help of the Reserve Bank of India. The mode by which the Government have thought fit to recover the dues has been made rigorous. Section 29 of the original Act provides exhaustively for the recovery of the dues. There is also another provision made by amending section 10 of the original Act to the effect that the dues or the arrears from an agriculturist who has borrowed some short term relief from the society could be recovered by the magistrate. It may not be out of place if I recall to the memory of this House that while discussing the Sales Tax (Amending) Bill during the last session, a good deal of controversy arose and there was also opposition to the provision in that Bill wherein they had said that the arrears of Sales-tax should be recovered through the magistrate and of course with fine in addition. Sir, the same provision or the same method is being thought of here in this Bill to recover the dues advanced by the societies. I wholly oppose this provision wherein they contemplate to give powers to the magistrate to whom they resort to recover the arrears. Not merely this particular provision would put the poor agriculturist class into a lot of difficulties but also it would work adversely to their interests. Therefore, I am of the opinion that the amendment to section 10 wherein they seek to vest the Magistrate with powers to recover the arrears should be completely deleted. For, the other provisions that have been laid down in the original Act and also that have been placed in the amending Act are sufficient enough by which they can recover the dues or arrears. So, Sir, if the Government are of the opinion that they should retain this particular clause, I humbly submit that the very intention with which they have sought the help of the Reserve Bank of India to advance loans to help the poorer sections of the raiyats would be thwarted and to that extent the amending section 10 strikes at the very root of the basic principle of the amending Bill itself.

The other provisions of the amending Bill which have been introduced, wherein they want to make the Registrar all powerful, will have to be gone through carefully by the Select Committee, Of course, one of the members made a detailed reference and said that he felt that the power vested in the hands of the Registrar were not democratic. And one friend of mine stoutly supported that such a measure was needed and also extensively quoted that the history of the Apex Bank and of some other societies called for such a provision. But we have to understand that that particular provision wherein they have sought to place the Registrar on a pedestal wherein he could act as if he was a dictator would cut at the very root of the principle of co-operative movement. The movement is based on the willingness of co-operators to collect together and form themselves into a society by means of share capital. They are the basic factors and their good intentions, their co-operation and their sense of duty are the basic principles on which the whole movement depends. And if the Registrar were to over-ride without any reference to them it would not conduce to the development of co-operative movement at all. That is the reason why I submit that even the particular provision wherein they have sought to give powers to the Registrar should be reconsidered and remodelled if possible and the amending Bill, though it is an ameliorative measure as far as agriculturist classes are concerned, I am afraid, cannot fully and adequately meet the intentions and the requirements of the poorer sections of the agriculturist unless this is

(SRI M. LINGANNA.)

done. So, all the amending sections as they are placed before us, are to be referred to the Select Committee and considered by them. So, with these few remarks, I would suggest that the Select Committee proposed should go into all these provisions and make the necessary amendments and I hope that the amending Bill would come out from the Committee shorn of the deficiencies and shortcomings that are inherent in this particular amending Bill.

Sri K. PATTABHIRAMAN (Kolar).—Mr. Speaker, I did not wish ordinarily to interfere in this debate but for two speeches made by Hon'ble friends: one was the very exquisite and picturesque speech of my friend who sat to my right but who now is absent—I mean the Hon'ble Member for Periyapatna—and another is the speech of Sri A. Bheemappa Naik. It looks to me that I should strike a new note as it were so far as the debate is concerned and invite Hon'ble Members of this House to look at this Bill in another light. At the outset I must make a general observation to pointedly draw the attention of the Hon'ble Minister in charge to the approach that I would like to give to this all important question. Possibly the whole vision of the Government in bringing forward this Bill is coloured, if I may say so, by one unfortunate circumstance. I use the word 'unfortunate' very deliberately and with set purpose. The Statement of Objects and Reasons makes the position abundantly clear, *viz.*, that some amount is going to come from the Reserve Bank of India and that it is going to be distributed amongst the agriculturists. It is very commendable and welcome and I am sure the whole country would be very grateful for such a provision. But, apart from that, there is another aspect, namely, that the possibility of getting some amount from the Reserve Bank of India seems to be the most important consideration that has weighed with the Government in bringing forward such an amending Bill, or in other words, if I could make myself clear without meaning any offence, it is the main line that is contemplated in this legislation. I ask the Minister in charge through you whether this will not affect the basic principle, the foundations of co-operative movement. It is quite possible, when we scan and analyse the various clauses of the Bill, that some of them might commend themselves to us and some may not. But that is, in my opinion, only incidental or unimportant anyway. The main point I want this House to consider is the question that has been raised, and that is a very fundamental one, "Why is that we want all these provisions ?" Let us scan the amending provisions under two classifications. One is, there is an attempt made that, as some amount is going to come from the Reserve Bank of India and is going to be advanced to the several agriculturists of the State, there must be sufficient safeguards provided in the law for recovering back the advances wholly, promptly and speedily. That is one aspect and that is the one object which, I feel, has coloured the entire vision and the entire imagination of the Government in bringing forward this Bill. I ask whether that would be the proper approach when we are referring to co-operative movement in the State. The second classification under which we analyse the several clauses of the Bill would amount to, say, that where, at present, in individual cases brought to the notice of the Government the remedy is not adequate in the law as it is now on the statute book, some attempt is made to amend those particular provisions to ensure the possibility of some relief forthcoming in certain individual instances. Apart from this, whatever may be the hight sounding phrases that have been incorporated in the Statement of Objects and Reasons, to use my friends observations, I am afraid, Sir, no serious and strenuous attempt is made, at any rate, satisfactory attempt is made to improve the agency. My friend has given a number of instances to us, of certain irregularities in regard to grant of loans by the Apex Bank or its constituent body—at what stage applications for loans were made and at what stage loans were given. Now I ask in all humility, what do these

instances really mean? Where do they take us? He has argued the case against himself when he suggested these illustrative cases. What exactly we find was, there was a Registrar in 1949, whoever it was, God alone knows it, an Assistant Registrar, and One Secretary who was in a position to recommend a big loan. How they have used their good offices to spend the funds of the Apex Bank is known. Is that not sufficient ground to say that here we have definite instances, concrete instances as it were, where we can no longer entrust this important and discretionary power to these officers? What exactly is the object of this Bill? When we see with eyes wide open, when these instances quoted by Hon'ble Members who preceded me serve as a beacon light as it were, when we can see things crystal clear, as clear as day, when we find that the Registrar and the Assistant Registrar have frittered away the finances of the institutions in an extravagant way and have not utilised the administrative power they have been cloathed with in the interest of safeguarding the public money, I ask in all humility, is it wisdom, is there any real practical sense in once again trying to clothe the Registrar with still wider powers? I fail to understand this attempt. In fact, it is very easy to mistake my friend Sri Sreenivasan Iyengar. I know what exactly has propelled him to say that. If these changes are going to be brought about in this Bill, it is putting the axe at the very root of the co-operative movement. I share his fears. I accept his statement and I beseech the Government and the Hon'ble Minister in charge to consider where this is going to take us. There is another aspect. What is the principle of co-operation and the co-operative movement? As far as I have understood it, in western countries where the co-operative movement was started earlier and has advanced so much—you can study the co-operative movement in China, the co-operative movement in Czechoslovakia, the co-operative movement in Japan—the co-operative movement there has come into prominence and has made greater advances much as a result of the War and during the War. In fact it has brought up an economic and social order of things such as to enable these powers to withstand the influences and effects of a world conflagration. That is how this co-operative movement has grown. In fact the very essence of co-operative movement is that the members who participate in the co-operative movement supply the material, they supply the where-withal and they supply the stock-in-trade. There are the producers' co-operative societies, there are the consumers' co-operative societies; they come together and share the benefits. That is the test of the co-operative movement. I can never understand external capital coming from outside and forming the basis of this co-operative movement. In fact the co-operatives suffer on account of that. Are you going to be money-lenders by investing money in these co-operative institutions? One thing must be clearly understood. I am not at all anxious. I know some of my friends would mistake me and say: "Here is a man who stands against capital and money flowing from the Reserve Bank to the Agriculturists of Mysore State; who is this little man standing up and saying that money need not flow from the Reserve Bank?" I am presently making a very concrete suggestion in that respect. What I want the Government to consider is, let us understand the basic principle upon which the co-operative movement is based. Is there any necessity for this legislation? When I say this, I do not mean any offence—I have the greatest respect for the Minister for Co-operation. I know he had extensive journeyings in western countries, particularly in America. I ask him, let us look at the picture of the co-operative movement in America and let us look at this Bill along side. You will kindly see, even as it is, in India we have merely got to some extent a tinkering of the co-operative movement, namely, in respect of consumers' co-operative societies. We have yet to organise producers' co-operative societies. We are thinking of a co-operative commonwealth in India—that is what the Constitution provides. We have hardly

(SRI K. PATTABHIRAMAN.)

made a beginning in co-operative societies. Such beginnings as we have made are quite inadequate. What ultimately is going to be the state of affairs, it is rather very difficult for anybody to foresee. It is merely a question of asking co-operative societies to take money from the Reserve Bank. What is the effect of this? The essential principle of co-operative movement is, co-operators share the joys and sorrows. They put into the concern all their capital, it may be their stores, and commodities that they produce, it may be that labour that they bring in, it may be that element of common effort that they bring in in co-operative farming in some form or other; one basic essential principle in the co-operative movement is that they have the responsibility for supply of capital, for the supply of the where-withal, so that self-help, mutual benefit, mutual advantage, thrifit habits may be promoted by this co-operative movement and it will grow and develop. Sir, what I fail to understand is that the Government propose to come in as a shareholder into the co-operative society. I am afraid there is complete confusion of the Joint Stock principles with the co-operative movement. It is best that we say at the earliest possible moment how exactly we are going to preserve this co-operative movement from the Joint Stock principles; otherwise it looks to me, Sir, here is a Government which tries to import the Joint Stock principles into the co-operative movement. That is one of the points which I want the Hon'ble Minister to bear in mind and assure us. I say that without fear of contradiction. Look at any provision in this Bill. It is merely a money-lender's way of looking at things. That will not enure to the benefit of the co-operative movement. I wholeheartedly agree and endorse the statement of Sri Sreenivasa Iyengar. His views may be accepted today or they may not be accepted. But a day will come when you will have placed the axe at the root of the co-operative movement itself. I am saying this with some amount of feeling, some amount of emotion not because I take this lightheartedly. On a perusal of the Bill as drafted, some of these misgivings arise in one's mind. Possibly I am wrong and possibly you are wrong. But the time has come when we should try to understand each other and see who is wrong and who is right. That is the position. I do not claim infallibility for my views. Possibly after hearing the explanation of the Hon'ble Minister, I may revise my opinion and change my mind and accept the amendments. But nevertheless, I must state my views on the subject. There are two provisions which I want to point out and make an earnest appeal to the Hon'ble Minister in charge that, in the course of the deliberations of the Select Committee any change is brought about or not, this question of Government taking shares in a co-operative society must go. It is very bad. I cannot understand the Government stepping into a co-operative society and trying to subscribe to its share capital. What is the principle? What is a co-operative society meant for? Why is the membership restricted? Why should you say, 300 members or 500 members? Government cannot become a co-operator by merely taking some shares in it. It can only participate in the activities of the society only in the garb of a money-lender. The man who supplies the capital is a capitalist and a capitalist has no place in the co-operative movement. He can have a place only in a Joint Stock Company. I strongly, wholeheartedly suggest that this provision of asking the Government to take shares in a co-operative society is essentially wrong and fundamentally opposed to the principles of co-operative movement. Nowhere in the world—subject to correction, because the Hon'ble Minister comes with American experience and I lack in it—therefore subject to that, I do feel that Government can come forward in asking for shares in a joint stock company, joint stock bank or a corporation, but to take shares in a co-operative society is something which I cannot understand. At the same time, I say that if you want to get money from the Reserve

Bank, by all means, have it. What is the difficulty ? You have stated in the Statement of Objects and Reasons that in both the States, Madras and Bombay, the Reserve Bank lends money on the joint signatures of the State Apex Bank and the District Central Bank from which the primaries borrow funds for financing their members for seasonal agricultural operations or marketing of crops. Why should you make a change? Here we are in the beginnings of the co-operative movement. The co-operative movement is still in its initial stages. Such strides as we have made for the last 50 years has hardly brought us to the stage of providing some small credit facilities here and there. Except for this, the co-operative movement is not so intensive or extensive nor has it been as comprehensive as we all desire. I must state on this occasion, Sir, a serious attempt was made by my Hon'ble friend Sri T. Mariappa to introduce multi-purpose co-operative societies in as wide an area as possible. But how far the attempt has succeeded and how far beneficial results have flowed from it, it is far too much for me to say; nor is it very necessary that I should digress and express my opinion about it. But one thing is clear that there is an honest attempt made. It still remains at the stage of an attempt and it has not gone further. When it is in that position and when we have to organise the political and economic life of the villagers, we have to build up village economy on a broad comprehensive way, we have to organise marketing societies, we have to organise producers' co-operative societies, we have to organise consumers' co-operative societies, such that the usurious money-lender is obliterated and eliminated, the middleman or the profiteer is eliminated; we want to bring about an order of things, an economic order of things whereby the producer gets his full benefit. Are you going to promote these ideas by bringing these amendments to the Co-operative Act ? It is with this view that we have got to look at the various provisions contained in this legislation. On the other hand if the main idea is to utilise the money that is offered by the Reserve Bank, by all means you can do it, but why not bring forward a separate Bill. Please do not tamper with the Co-operative Societies Regulations. Leave it as it is. You draft another Bill; take the money from the Reserve Bank, have a district Bank and go about your business of money-lending if you want. I know what public spirit we have. In my own humble way, I can give a fine certificate and a tribute to many public-spirited gentlemen. For instance, you have Sri A. V. Narasimha Reddy—can you have a better man than him to manage and lead a Banking Corporation for the District of Bangalore? Even so, we have very many people with the same public-spirit and zeal; you can have any provisions you want there in such a Bill. An agricultural bank is something different from the agricultural co-operative societies. Unless you have a psychological approach to these things, possibly these provisions could not be successfully worked. Therefore, I wish to suggest first and foremost to the House and through you, Mr. Speaker, to the Hon'ble Minister in charge, that an agricultural credit co-operative society is something different from a banking corporation that, you are thinking of. I do not say that, so far as the Hon'ble Doctor is concerned, he had any intention of leading himself to a position whereby he must necessarily meet with this kind of criticism. I know it may pain him very much to come across this kind of criticism, but unfortunately the fact remains like this. Shall I ask, has there been any such thing ?

4 P.M.

There is another aspect which we must consider. Sri M. Linganna made the position very clear. We want stringent measures for collecting the loans. But simply because Government are getting some money from the Reserve Bank, to introduce such measures for its collection would not be a happy state of affairs. I hope Dr. Nagan Gowda will go into this matter. After all, we have just made a very good beginning. For the last seven years, soon after the Popular

(SRI K. PATTABHIRAMAN.)

Government came into office, I must admit, an attempt has been made to take the next important step in developing the co-operative movement. Why, at the same time and now, hit at the root like the great Parashurama coming down with the Axe ?

Then Sir, the second aspect on which I wish to dwell is about the Magistrate being empowered to collect the loans. Apart from the arguments that have been advanced both *pro* and *contra*, I would request the Select Committee to consider the aspect very deeply and very carefully. To utilise the services of a Magistrate for this collection of loans is is very bad in principle. Government may be very anxious that the money should be so secure and the collection should be so prompt ; but the remedy is bad. There is a tendency, if I may say so, to develop this affinity for the Magistrate. I could understand the officers of the Civil Court being entrusted with this power. But to utilise the Magistrate, I am harping on the word "Magistrate", is an aspect which I do not agree to and which I wish the Hon'ble Minister to consider once again. The impartiality of the Magistrate is there to maintain law and order when there is something wrong. But utilising him as the collecting agency, that I want to protest against. I am not so much worried whether the Magistrate can do it or not. The Government of Mysore, having taken money from the Reserve Bank, perhaps wants to guarantee that they would deal with this like money-lenders. But, I protest against the method of utilising the services of the Magistrate as the collecting agency ; that is something bad. There is a judgment of our High Court in connection with the sales-tax where an observation is made by one of the Lordships that though, as the law stands, they have got to administer it, there was latterly a tendency on the part of the adminstration to utilise the Magistrate. Against the Civil judge, I have nothing to say. The Magistrate—there is a hallow around him; that hallow is going to be cut into, is going to be affected rather adversely. Therefore, this raises a fundamental principle. I do not know whether it commends itself to the Hon'ble Minister in charge of this Bill. But whatever may be my helplessness, I would like to plead with him and plead with all the force at my command and at least in this one point, if I feel that I have taken the Hon'ble Minister with me, nobody would be as happy as my humble self.

There is another aspect which has got to be considered. In the course of the discussion references were made to several clauses which I do not want to repeat. My friend Sri Linganna referred to 22-A. I would like the Law Secretariat to enable us to see that there is no impediment ; I would be very happy. I would ask the Hon'ble Minister to consider whether a charge is created by a mere declaration. There is the Transfer of Property Act. I would like to know whether a mere declaration could create a charge when that declaration is not registered. I can understand it if it is registered. But 22-A says, if a declaration is made, *suo moto* it creates a first charge. Under the present law, registration constitutes notice. If a mere declaration is made and accepted, how can the ordinary man without notice of such declaration, be made responsible ? That transaction of the society will be void, according to the clause.

Secondly, there is yet another aspect that I want the Hon'ble Minister to consider. Taking 22-A with the other sections together, whether it would be really to the advantage of the agriculturist, the poor man, is a matter to be considered. Accepting the feeling that you must ensure that the amount advanced is promptly recovered, I am afraid, the debtor's interest has not been so much in your contemplation ; that is the only remark that I must necessarily make. There is also a legal impediment. I am saying it as merely a sceptic. If I am convinced, I will be happy. In my opinion, by reading 22-A, the legal position would not be so safe. At any rate, on other grounds, I feel, the agriculturist is going to be hit hard, because it precludes him from borrowing subsequently from anybody else. I say, if the land is capable of

bearing a further sum, why do you prevent it ? At any rate, I am clear in my mind that this will not be of any advantage to the agriculturist.

Then, this definition of 'agriculturist' raises some difficulty. I would like to know from the Hon'ble Minister in the course of his reply, whether he has considered the effect of the word 'agriculturist'. 'Agriculturist' is a word which has been defined in various laws, the most important of them being the Mysore Agriculturists' Act. Here, this word is not separately defined. Therefore, we must naturally take it as stated in the General Clauses Act, namely, where a word used in a particular Statute is not defined, the general law is, it will come into effect as it is defined elsewhere. 'Agriculturist' is defined in the Mysore Agriculturists' Act in a particular manner. Is it what is contemplated ? What is more is, it is said, "......a society of which the majority of the members are agriculturists......". Now, I ask, is it to the advantage of the co-operative movement to draw this definition ? In a co-operative society all sorts of people will be there ; merchants will be there, traders will be there, agriculturists, Government employees, all who own lands will be there. There is an attempt here to draw distinction between an urban area and a rural area. Even in the rural area, different avocations that the people have, is going to be another basis of division. I am not going to enter into a controversy whether that kind of legislation is constitutionally right or not ; but I must give my misgiving and say, this is not to the advantage. That is another suggestion that I want this House to consider.

The next question I want to deal with—I do not want to take up all clauses of the Bill at this stage because I shall reserve my remarks on them after the Bill emerges from the Select Committee—is the role of the Registrar. I have absolutely no quarrel with you in clothing the Registrar with such wide powers. But my difficulty is this. If one looks at the several clauses of the Bill, one will see that the work of the Registrar will become so marked and so extensive that I should really congratulate that happy person who can hold such wide powers; if he has the talent, the time and the taste for such work, if there is such a superhuman being, nobody would be more happy than my humble self to congratulate him. But it is not possible to have such a person. Just now, from the wonderful instances given by Sri H. M. Channabasappa of what one Registrar in 1949 did in respect of one Apex Bank and in respect of only two transactions in the metropolis of Bangalore, if the Registrar were to behave like that here, you want to make the Registrar an everyday officer of every society, according to this Bill. Every clause in this amending Bill will bring in the Registrar and his voice will be the final one. No court can question it. Even the civil courts cannot interfere. I want to know why does this Government think that their Registrar, that superhuman individual, should really exercise all these powers ? Sri V. Masiyappa said that we should not suspect that the Registrar would not be doing his duty properly. I have no such suspicion. So far, I have always been of the view that our officers have always maintained certain standards of rectitude and conduct which certainly have to extort the admiration of everybody and my humble self is one of them. But is it possible to have such a superhuman being who can be clothed with such wide powers ? It is not possible. And what is more, in one breath you want the Magistrate to come into the picture and in another breath you want the civil courts to go. I do not want any person, be he a person in the street—he may have a legitimate good case to offer—to be denied the opportunity of any civil process in the country. It may be that some persons make some money, because lawyers on account of their profession have to. I must concede that. But so far as I am concerned, it is not the lawyer instinct in me that really propels me to oppose this. After all I know how my lawyer instinct generally works itself up. But why should you curtail the normal civil process available in the country ?

(SRI K. PATTABHIRAMAN.)

I do not know for what purpose. You seem to have placed so much of confidence in the wisdom and wonderful powers of your own Registrar with all the experience of 1949 referred to by Sri H. M. Channabasappa that you want to set at naught the civil court process. The entire judicial process, the entire judicial machinery of the State you are not going to trust? I am afraid it looks to me that the executive type of the Government which you want to run is something that needs to be shattered. I feel my allegiance is somewhat out of the gear. You want to take away the ordinary civil court process and you want even the Magistrate to be your handmaid for your collection. I feel that the very approach as it were is something which I cannot understand.

There is one other suggestion made with reference to the powers of supersession in the course of the debate. My objection to your clothing the Registrar or the Government with powers of supersession are not based on merely academic considerations. I am always a practical idealist. I am prepared to agree if, in certain contingencies, in order to meet a situation, you clothe the Registrar with certain powers. But I cannot understand such wide powers being given to the Registrar to supersede the society. Non-official life is just growing. We must have a number of experiments made very soon. Great strides have to be made if at all we are really serious about the co-operative movement. My friend was saying that officialization cannot be considered to be against the co-operative movement. I am afraid I am one of those who believe that it is officialization of this movement that has retarded the progrees of the movement in Mysore. Possibly, in fact, in other States, particularly in Madras the movement is better. The seven taluks of Bellary are with us now. I am happy that the Minister in charge of the protfolio hails from these seven taluks. Here is the rest of the State. I ask you, not by way of interrogation but at least to convince myself; if you really feel the way in which these two areas are administered, so far as the progress of the movement is concerned, you will find that the movement in the seven taluks is much better than in the rest of the State. I am convinced from the reports I have, I have no reason to disbelieve the versions in these reports, and I am also told, that the working of the societies in those seven taluks, compared man to man and institution to institution, fares much better, far better than in the rest of the State. I feel therefore that the powers of supersession as contemplated are unnecessary. Sri Srinivasa Iyengar has made some very pertinent observations about this and I request the Hon'ble Minister to consider the suggestion. As the law now stands, when there is a case made out for supersession, you generally ask the general body to meet, exercise its mind, have an opportunity to consider the position and then take the necessary action. Even then if it does not correct itself, there are other stages and ways of setting the matter right. But you now want to take away every thing and make the Registrar a powerful man. I am not using the word democratic or undemocratic. I know the democratic body as yours will feel rather tilted or jolted if from this side of the House the words are used, because there seems to be a feeling that democracy is all your copyright and mobocracy is all the monopoly of others. (*Hear, hear!*) So long as that feeling persists in you, there is no use in my saying all these. Nevertheless I want you to understand this. I will not say more; I will reserve my remarks on the several clauses. Even at this stage I do not know how far I have carried conviction in you because I do not see any physical change in the Hon'ble Minister in charge of Co-operation and the smile of the Chief Minister only adds to my difficulty. (*Laughter*) However, let me say with a sincere feeling,—I do not merely say this with a view to gas off or show myself off,—that it is not too late for you to consider whether the time has not come when consistent with our requirements and with our finance we should not reconsider the whole matter,

examine the possibilities of the co-operative movement, find out how far and in what manner or in what measure we could suggest improvements and take the next important forward strides. Such a thing is overdue. Until then I feel that this object of providing some safeguard for the prompt recovery of the moneys that may come to you from the Reserve Bank should not be the sole criterion that should entail such an important amendment as this to make the co-operative societies, bad as they are, worse even by making them merely money-lending institutions. On the top of it comes the idea that the State of Mysore wants to join the category of money-lenders as shareholders in the societies. I cannot have a better commentary and an eloquent commentary to find out the intentions of the Government. The whole thing, if I may say, has let the cat out of the bag when the Government comes forward and says 'We are going to be shareholders of societies'. Therefore I would suggest and appeal to the Minister, let us bifurcate the two, bring forward a Bill for the district and taluk banks and introduce Joint Stock principles, make it as fool-proof as possible. Let the agriculturist know that the money that you want to give him is on loan and not a co-operative gift. If the money is to be distributed, even now it would not be too late for you to consider apportioning all these loans to separate banks. So far as co-operative societies are concerned, if such difficulties as you have referred to are there, bring forward comprehensive legislation, after your enquiry is complete, so that we may really make good and substantial progress in the advancement of co-operative movement.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಪಿ. ನಾಗರಾಜಮೂರ್ತಿ (ಮಳವಳ್ಳಿ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥ ಮಸೂದೆಯ ಮೇಲೆ ವಿರೋಧಪಕ್ಷದ ಪರವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರು ಆಗಲೇ ಕೆಲವು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಭೆಯ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ನನ್ನ ಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್‌ರವರು ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣದ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸಲು ತೊಡಗಿ—ಈಗ ಅವರು ಇಲ್ಲಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು—ಅತಿ ಭಯಂಕರ ಭಾಷಣಮಾಡಿ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಸೂದಾ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರತಕ್ಕ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಅತಿ ತೀವ್ರವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಸಾಧನ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಈಗ ನಾನು ಮಾತನಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿದೆ. ಸಹಕಾರ ಸಂಘ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕಾದರೆ, ಅದರ ತತ್ವವನ್ನು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಜನರು ತಿಳಿಯಬೇಕಾದರೆ ಅದರ ಮೂರು ಅಂಗಗಳು ಸಮಾರ್ಪಕವಾಗಿರಬೇಕು. ಒಂದನೆಯದು ಸಂಘದ ಸದಸ್ಯರು, ಎರಡನೆಯದು ಸಂಘದ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರ ವರ್ಗ, ಮೂರನೆಯದು ಸದಸ್ಯರ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರ ವರ್ಗದ ಮೇಲೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡತಕ್ಕ ಉತ್ತಮ ಸರ್ಕಾರ. ಯಾವ ಸದಸ್ಯನು ಸಹಕಾರ ಸಂಘದಿಂದ ಸಾಲ ಪಡೆದು, ಅದನ್ನು ವಾಪಸು ಕೊಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕಾನೂನು ಕಟ್ಟಳೆಯನ್ನು ಮೀರಿ ವರ್ತಿಸಿ ಕೊಡದೇ ಸತಾಯಿಸುತ್ತಾನೆಯೋ ಅಂಥ ಸದಸ್ಯನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕಾನೂನು ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಬೇಕಾದುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಈಗ ಸದಸ್ಯರ ಮನೋಭಾವ ಹೇಗೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆಯೆಂದರೆ, ಎಲ್ಲಿ ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆಯೋ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು, ಪುನಃ ಅದನ್ನು ತೀರಿಸುವ ಹವ್ಯಾಸಕ್ಕೇ ಹೋಗದೆ ತಾತ್ಸಾರ ಮನೋಭಾವದಿಂದಿರುವುದು—ಈ ರೀತಿ ವರ್ತನೆ ಸಹಕಾರ ಸಂಘದ ಬೆಳೆವಣಿಗೆಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದುದಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಆದರೂ ಈ ದಿನ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು ಬಹಳ ಕೆಳಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹೋಗಿರುವುದು ಕಾನೂನು ಲೋಪದೋಷದಿಂದ ಅಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ. ಹಿಂದೆ ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಮಗ್ರ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದರು. ಅವು ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಹುರುಪಿನಿಂದ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು ಇಂದು ಜನರ ಟೀಕೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿರುವುದು ಸರ್ವರಿಗೂ ವೇದ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ, ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ ಸರ್ಕಾರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಇರುವುದು. ಆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಮ್ಮ ಸೋಲನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂದೇ ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಯಾವಯಾವ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳ ಮಾರಾಟ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿದ್ದಿತೋ ಅಂಥವುಗಳನ್ನು ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಿಂದ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಿದ್ದರು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಹಣದದುರುಪಯೋಗ ಎಷ್ಟೋ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಆಗಿ, ಕಾನೂನು ಬಲದಿಂದ ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದ್ದರೂ ಸಹ ಕೈಗೊಳ್ಳದೆ, ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು ಮುಚ್ಚಲ್ಪಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಸನ್ನಿವೇಶ ಹಲವಾರು ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಮುಂದಿವೆ.

4-30 P.M.

ಇಂಥ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಸಡಿಲವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗಮಾಡಿ ಯಾರು ಹಣವನ್ನು ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೋ ಅಂಥವರ ಮೇಲೆ, ಸರಿಯಾದ ಉಗ್ರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೇ ಹೋದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಎಷ್ಟೋ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿ ಹಣ ದುರುಪಯೋಗವಾಗಿ ಅದರಿಂದ ಸರಿಯಾದ ಫಲ ಜನರಿಗೆ ದೊರೆಯದೇ ಹೋಗಿದೆ. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಮುಖ ನೋಡಿ ಮಣೆ ಹಾಕುವ ರೀತಿ ನೀತಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾರೆಯೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಎಂಥ ಉಗ್ರ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಪಿ. ನಾಗರಾಜಮೂರ್ತಿ.)

ಅದರ ಫಲ ಜನರಿಗೆ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಮೂರನೇ ಅಂಗವಾಗಿರತಕ್ಕ ಸರ್ಕಾರ ಉಚಿತ ವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡುವು ದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟ ಹೊರತು ಯಾವ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿ ದರೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸದಸ್ಯರು, ಎಂಥ ವನೇ ಆಗಿರಲಿ ಅವನ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ದಾಕ್ಷಿ ಣ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡುವ ದೃಷ್ಟಿ ಯಿಂದ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟು ಮತ್ತೆ ಸಾಲ ವಾಪಸು ಪಡೆ ಯುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಕಾನೂನು ಇದ್ದೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಹಂದೆಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರಾಯುಧ, ಕೊಟ್ಟಂತೆ ಆಗು ತ್ತದೆ. ಆ ಆಯುಧವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸತಕ್ಕ ವ್ಯಕ್ತಿ ದಿನ ದಿನಕ್ಕೆ ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ಯಾವ ಒಂದು ಆಯುಧವನ್ನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ತಯಾರುಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೇವೆಯೋ ಅದು ಖಾಯಂ ಆಗಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಒಂದು ಆಯುಧ ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡತಕ್ಕ ಮನುಷ್ಯನ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ದರೆ ಎಂತಹ ದುರ್ಧುವಸ್ಥೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗಿರತಕ್ಕ ಕಾನೂನಿ ನಿಂದಲೇ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್‌ರವರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ, ಹಣವನ್ನು ವಸೂಲುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವು ದಕ್ಕೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಸೌಲಭ್ಯ ಇದ್ದಾಗ್ಗೂ, ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಪ್ರಯೋಗಮಾಡದೆ, ಹಣವನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೇ ಇರತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇದು ಸಹ ಕಾರ ತತ್ವಕ್ಕೇ ಕೊಡಲಿ ಪೆಟ್ಟು ಹಾಕಿದ ಹಾಗಿದೆ. ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ವಾಪಸು ಕೊಡಬೇ ಕಾಗಿರತಕ್ಕ ಒಬ್ಬ ಭಾರಿ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯ ಆ ಸಹಕಾರ ಸಂಘದ ಕಟ್ಟಡ ಯಾವ ಕಡೆಗೆ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸಹ ನೋಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಸತ್ಯಸಂಧರಾದ ಮತ್ತು ಶೀಲತ್ವವುಳ್ಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಅನೇಕ ಜನ ಈ ಸಹಕಾರಸಂಘದ ತತ್ವದಲ್ಲೇ ನಂಬಿಕೆ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಿರು ವಾಗ ಹೊಸ ಹೊಸದಾಗಿ ಸಹಕಾರತತ್ವಕ್ಕನುಗುಣ ವಾದ ಎಷ್ಟೋ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯನವರ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಯೋಜನೆ ಯನ್ನು ಫಲಪ್ರದವಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಸಹ, ಸಹ ಕಾರ ತತ್ವವನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಅನುಭವದಮೇಲೆ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳನ್ನು ಯಶಸ್ವಿ ಯಾಗಿ ನಡೆಸಿ ನ್ಯೂನಾತಿರಿಕ್ತಗಳು ಬಂದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಗಳನ್ನು ತಂದರೆ ಸರ್ವಾನುಮತದಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸ ಬಹುದು. ಈಗಿರತಕ್ಕ ಕಾನೂನನ್ನೇ ಸರಿಯಾಗಿ ಪ್ರಯೋಗಮಾಡದೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧಿಕಾರ ಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿರುವುದರ ಅರ್ಥವೇ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗಿರತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಯಲ್ಲಿ ಯಾರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಾಲಕ್ಕಾಗಿ ಹೋಗು ತ್ತಾನೆಯೋ ಅಂಥವನಿಗೆ ಸಾಲ ದೊರಕುತ್ತಿಲ್ಲ; ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪುನಃ ವಾಪಸು ಕೊಡಬಾರದು ಎಂಬ ಮನೋಭಾವವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವವನಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಾಲ ದೊರಕುತ್ತದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಈ ಕಾನೂನಿಗೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿದರೇನು ಮಾಡದೇ ಇದ್ದರೇನು? ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರ ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತವಾಗಿ, ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯದಿಂದ ಈಗಿರತಕ್ಕ ಕಾನೂನನ್ನು ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳು ವವರೆಗೂ ಇಂಥ ಹೊಸ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಸರ್ವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನೂ ಪಡೆದುಕೊಂಡಷ್ಟೇ ಆದರೆ ಅದ ರಿಂದ ಜನರಿಗೆ ಕಷ್ಟವೇ ಹೊರತು ಪ್ರಯೋಜನವಾಗು ವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಇಷ್ಟು ಆತುರಾತುರವಾಗಿ ತಂದಿರುವುದು ಅಪಾಯಕರ ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಸಿ. ಬಸಪ್ಪ (ತರೀಕೆರೆ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಶ್ರೀ ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮನ್‌ರವರು ಅವರ ಉಜ್ವಲ ಭಾಷಣ ದಲ್ಲಿ, ಸಹಕಾರತತ್ವದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅದರ ಮೂಲ ತತ್ವಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಅವುಗಳು ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಕಾರ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನೂ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮದರಾಸು ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿದ್ದ ಬಳ್ಳಾರಿ ಯಿಂದ ಬಂದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಾಗನಗೌಡರ ಅನುಭವದ ಮೇಲೆ ಇಲ್ಲೂ ಸಹ ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾರ್ಪಾಡು ಮಾಡ ಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಸಹ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ನನಗೆ ತಿಳಿದಹಾಗೆ, ಅವರ ಹಾಗೆ ಉಜ್ವಲ ಭಾಷಣದ ಮೂಲಕ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೂ, ಅವರು ಹೇಳಿದ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದೇನೆ. ನಾವು ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಏನೊಂದು ಸಹಕಾರತತ್ವ ವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇವೋ, ಅದನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಸರ್ಕಾರದ ಸಹಾಯ, ಸಹಕಾರ, ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿ ದ್ದೇವೆಯೇ ಹೊರತು ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಿತವಾದ ಒಂದು ಸಹಕಾರತತ್ವವನ್ನು ಜನಗಳೇ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಇದನ್ನು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮನ್‌ರವರು ಒಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಅವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಶೈಶವಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಇದನ್ನು ಬೆಳೆಸಬೇಕಾದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನಮ್ಮ ಜನಗಳ ಹಾಗೂ ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಂಥ ಬಾಲ್ಯಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಸರ್ಕಾರದ ಸಹಾಯ ದೊರೆಯದೇ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಸಹಕಾರ ತತ್ವ ಇಷ್ಟರವರೆಗೂ ಕೂಡ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಇರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪಟ್ಟಾಭಿ ರಾಮನ್‌ರವರು, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿದ ಸಮಗ್ರಸಹಕಾರಸಂಘಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಂದನೆಗಳನ್ನರ್ಪಿಸುತ್ತ ಅವು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿರುತ್ತವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದ ಗ್ರಾಂಟು ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಇವು ಬೆಳೆದವೇ ಹೊರತು ಏಕಾಏಕಿ ತಮ್ಮ ಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾವೇ ಬೆಳೆದವು ಎಂದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮರಿಯಪ್ಪ ನವರೂ ಸಹ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮನ್ ರವರೂ ಕೂಡ ಆ ರೀತಿ ತಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾವೇ ಬೆಳೆದವು ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಎಂದಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆ, ರಿಸರ್ವ್‌ಬ್ಯಾಂಕು ಕೊಡತಕ್ಕ ಹಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಯಾವರೀತಿ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೆ ಅನುಕೂಲಪಡಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕು, ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ವಸೂಲುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬುದೇ ಆಗಿದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮನ್‌ರವರು ಸಹಕಾರ ತತ್ವಕ್ಕೂ, ಈ ರೀತಿ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟು ವಸೂಲು ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದಕ್ಕೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮಾಡಿ, ಇವನ್ನು, ಹೊಂದಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಗಹನವಾಗಿ ವಿಮರ್ಶಿಸಿ ವಿಚಾರಪೂರಿತ ಭಾಷಣಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ನ್ಯಾಯವಾದದ್ದು ಎಂದರೂ ಈಗಾಗಲೇ ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಇರುವ ಸಹಕಾರ

ಸಂಘಗಳ ಒಂದು ಆಡಳಿತ ಯಂತ್ರವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ರೈತರಿಗೆ ಸಾಲಹಂಚಿ ವಸೂಲ್ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಬೇರೆ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಮತ್ತು ಅದರ ಶಾಖೆಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕೆಂದರೆ ಅದು ಈಗ ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೇ ಮತ್ತು ಅದು ಸಾಧುವೇ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿ ನಿಸ್ಪೃಹತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡುವ ಕೆಲಸಗಾರರು ಸಿಕ್ಕುವುದೇ ವಿರಳ. ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜನಗಳೇ ಬ್ಯಾಂಕು ಮತ್ತು ಅದರ ಶಾಖೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರೆ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಕೆಲಸಮಾಡಲು ಬರುತ್ತಾರೆ ಎಂದಮೇಲೆ, ಈ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿ ಏನು ಮತ್ತು ಯಾರು ಕೆಲಸ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅವರೇ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ನಲ್ಲೂ ಸಹ ಕೆಲಸ ನಡೆಸಲು ಬರುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ಶಂಕೆ ನನಗಿದೆ ಎಂದಮೇಲೆ, ಇವೆರಡನ್ನೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮಾಡಿ ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಎಸ್ಟಾಬ್ಲಿಷ್‌ಮೆಂಟ್ ಖರ್ಚು, ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಎಸ್ಟಾಬ್ಲಿಷ್‌ಮೆಂಟ್ ಖರ್ಚು ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ, ಇರತಕ್ಕ ಒಂದು ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲೇ ಸಹಕಾರಸಂಘದ ಆಡಳಿತ, ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಆಡಳಿತ ಎರಡನ್ನೂ ಅದರಲ್ಲೇ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೆ ಏಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬಾರದು ? ಅಂಥ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೆಲಸಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪೇನೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಲ್ಯಾಂಡ್‌ಮಾರ್ಗೇಜ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಅದೇರೀತಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಸಹಾಯದಿಂದ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಮಾರ್ಗೇಜ್ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ನವರೂ ಸಹ ಸಾಲ ಎತ್ತಿ ಲ್ಯಾಂಡ್‌ಮಾರ್ಗೇಜ್ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಮೂಲಕ ಸಾಲ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವಹಾಗೆ ಈಗ ಲ್ಯಾಂಡ್‌ಮಾರ್ಗೇಜ್‌ನವರು ಹೆಚ್ಚು ಕಮ್ಮಿ 1⅓ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಷಾರ್ಟ್ ಟರ್ಮ್‌ಲೋನ್ ಮೂಲಕ 50 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಲ್ಯಾಂಡ್‌ಮಾರ್ಗೇಜ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಸಹ ಈ ದಿವಸ ಒಂದೂವರೆಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಸಹ ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೂ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟವರೂ ಇದ್ದು ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಅನೇಕ ನ್ಯೂನಾತಿರಿಕ್ತಗಳುಂಟಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಲ ಮಂಜೂರ್ಮಾಡುವಾಗ ಅಥವಾ ವಸೂಲ್ಮಾಡುವಾಗ ಅನೇಕ ತಪ್ಪುಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವಾಗಲು ಈಗಿರುವ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ನ್ಯೂನತೆಗಳಿವೆ. ಹೀಗಿರುವ ನಾನಾ ನ್ಯೂನತೆಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲವು ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳಾಗಲೇಬೇಕು. ಹಣ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಬಹುದು. ಇರುವ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೂ ತಪ್ಪುದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆಯೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀ ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮಯ್ಯರವರು ಮತ್ತು ಇತರ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಸೂಚಿಸಿರುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಸೂಕ್ತವಾದ ಮಾರ್ಪಾಡುಮಾಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಬಿಟ್ಟಿದೆ.

ಇನ್ನು ಲ್ಯಾಂಡ್‌ಮಾರ್ಗೇಜ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ 19ನೆಯ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಬಾಕಿ ಕ್ಲಾಜುಗಳ ವಿಚಾರ ಅನೇಕ ಮಿತ್ರರು ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳ ಗೋಜಿಗೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಲ್ಯಾಂಡ್ ಮಾರ್ಗೇಜ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ ಈಗ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಸಾಲ ಕೊಡುವುದು ಮತ್ತು ಪ್ರಾಮಿಸರಿ ಮೇಲೆ ಸಾಲ ಕೊಡುವುದು ವಾಡಿಕೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಮುಂಚೆ ಆಧಾರ ಪತ್ರದ ಮೇಲೆ ಮುಕ್ಕಾಲು ಪಾಲು, ಪ್ರಾಮಿಸರಿ ಪತ್ರಗಳಮೇಲೆ ಕಾಲು ಪಾಲು ಸಾಲ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಚೆಗೆ ಕಾನೂನು ತಿದ್ದುಪಡಿಮಾಡಿ ಆಧಾರವಿರಲಿ ಇಲ್ಲದಿರಲಿ ಪ್ರಾಮಿಸರಿ ಮೇಲೆ ಸಾಲ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. 1951ರಲ್ಲಿ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಮಾರ್ಗೇಜ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ ಹತ್ತುಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಾಲವನ್ನು ಆಧಾರವಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರಾಮಿಸರಿ ಮೇಲೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಪ್ರಾಮಿಸರಿ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಾಲ ಪಡೆಯುವಾಗ ಹಿಂದಿನ ತಾರೀಖು ಹಾಕಿ ಹೊಸ ಪ್ರೊನೋಟ್‌ಮಾಡಿ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಮಾರ್ಗೇಜ್ ಕೋ ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಗೆ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿ ಸಾಲ ಪಡೆಯುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತಾ ಇದೆ. ಹೀಗೆ ಆಧಾರದ ಸಾಲಗಳ ಮೇಲೆ ಅಥವಾ ಪ್ರಾಮಿಸರಿ ಸಾಲಗಳ ಮೇಲೆ ಈ ಬ್ಯಾಂಕು ಸಾಲ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ನೇರವಾಗಿ ಜಮೀನಿನಮೇಲೆ ಏಕೆ ಕೊಡಬಾರದು ? ಏಕೆಂದರೆ ಪ್ರಾಮಿಸರಿ ಸಾಲಗಳು ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದವುಗಳಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಸಾಲಗಳ ಕಾರಣಗಳನ್ನೊದಗಿಸಬೇಕು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಲಗ್ನಕ್ಕೆ ಸಾಲಮಾಡಿದ್ದರೆ ಲಗ್ನ ಪತ್ರಿಕೆ ಹಾಜರು ಮಾಡಬೇಕು. ಆ ರೀತಿ ಅನವಶ್ಯಕವಾದ ವಿವರಗಳನ್ನೊದಗಿಸಿ ಸಾಲ ಮಂಜೂರಾಗಲು ಕನಿಷ್ಠಪಕ್ಷ ಆರು ತಿಂಗಳಿಂದ ಎಂಟು ತಿಂಗಳು ಕಾಲಾವಕಾಶ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ನಿಧಾನವಾಗುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಇದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ನೇರವಾಗಿ ಜಮೀನಿನ ಮೇಲೆ ಏಕೆ ಸಾಲ ಕೊಡಬಾರದು ? ಹಾಗೆ ಜಮೀನಿನ ಮೇಲೆ ಕೊಡಲು ಕಾನೂನನ್ನು ತಕ್ಕಂತೆ ಏಕೆ ಬದಲಾಯಿಸಬಾರದು ? ಇದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಯೋಚನೆಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

ಎರಡನೆಯ ವಿಚಾರ. ಲ್ಯಾಂಡ್‌ಮಾರ್ಗೇಜ್ ಬ್ಯಾಂಕು ಮುಂಚೆ ಐದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಸಾಲ ಮಾತ್ರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿತ್ತು. ಈಚೆಗೆ ಅದನ್ನು ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ನಾನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಇಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಸಬಾರದಾಗಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಅನೇಕ ಅನುಕೂಲಸ್ಥರು ಹತ್ತುಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಸಾಲ ಪಡೆದಿರುವ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿವೆ.

Mr. SPEAKER.—May I inform Hon'ble Member that he can only speak within the scope of the provisions of this amending Bill ?

Sri T. C. BASAPPA.—I am only drawing the attention of the Minister to clause 19 of the amending Bill. ಸಾಲಗಳ ಮಂಜೂರಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿರುವ ನ್ಯೂನತೆಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಲ್ಯಾಂಡ್ ಮಾರ್ಗೇಜ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಸಲು ಒಂದು ಬೋರ್ಡಿದೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತು ಜನ ಸದಸ್ಯರಿದ್ದಾರೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಒಂದು ಎಗ್ಸಿಕ್ಯುಟಿವ್ ಸಮಿತಿಯಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಐದು ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ನೇಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟರು ಮತ್ತು ಬೋರ್ಡಿನಿಂದ

(ಶ್ರೀ ಟಿ. ಸಿ. ಬಸಪ್ಪ.)

ಚುನಾಯಿತರಾಗಿರುವ ನಾಲ್ಕು ಜನ ಸದಸ್ಯರು ಇರುತ್ತಾರೆ. ಆ ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಈಗಿರುವ ಬೈಲಾ ಪ್ರಕಾರ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನವರು ಮಾತ್ರ ಚುನಾಯಿತರಾಗಿ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಸಾಲ ಹೊರಗಿನವರಿಗೆ ಮಂಜೂರಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಅಲ್ಲದೆ ಕೆಲವರಿಗೆ ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬ ವಿಭಾಗವಾದ ನೆಪದಿಂದ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೆ ಹತ್ತುಸಾವಿರದಂತೆ ಐವತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವರೆಗೂ ಒಂದು ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಸಾಲ ದೊರಕಿರುವ ನಿದರ್ಶನಗಳಿವೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಇಂಪ್ರೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಲೋನ್ ಸಹ ಕೊಟ್ಟರೆ ಇನ್ನೂ ಜಾಸ್ತಿ ಸಾಲಕೊಟ್ಟಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ 50+25 =75 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿವೆ. ಲ್ಯಾಂಡ್ ಮಾರ್ಗೇಜ್ ಬ್ಯಾಂಕು ಪಡೆದಿರುವ ಸಾಲಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರವೇ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಬಹಳ ಜರೂರಾದುದು ಎಂದು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಎಕ್ಸಿಕ್ಯುಟಿವ್ ಸಮಿತಿ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ನೇರವಾಗಿ ನಿಯಮಿತವಾಗಿಲ್ಲ. ಸಾಲಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇದ್ದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಂದ ಎರಡುಸಾವಿರದ ಐನೂರು—ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಸಾಲ ಮಂಜೂರ್ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಲ್ಲದ ಎಗ್ಜಿಕ್ಯುಟಿವ್ ಕಮಿಟಿಗಿರುವಾಗ, ಮೇಲೆ ವಿವರಿಸಿದಂತೆ ಅನೇಕ ನ್ಯೂನತೆಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆ. ಹೊರಗಡೆಯವರಿಗೆ ಸಾಲ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸಾಲಕ್ಕೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಜಮೀನಿಲ್ಲದಿರುವವರಿಗೆ, ನ್ಯಾಯಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಲೆ ಕಟ್ಟಿರುವ ಜಮೀನುಗಳಮೇಲೆ ದುಬಾರಿ ಸಾಲಕೊಟ್ಟಿರುವ ಅನೇಕ ನಿದರ್ಶನಗಳಿವೆ. ಈ ದಿವಸ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಸಾಲಗಳು ಬಹಳವಾಗಿ ಬಾಕಿಯಲ್ಲಿವೆಯೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹತ್ತುಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿರುವುದನ್ನು ಐದುಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಇಳಿಸಿ ಐದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಕೊಡುವಂತೆ ನಿಗದಿಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು, ಅದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ರೈತರಿಗೆ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ, ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಈ ಆಕ್ಟ್‌ಪ್ರಕಾರ ಎಗ್ಜಿಕ್ಯುಟಿವ್ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ "President and four other members of the Board of whom two shall be nominated by the State Government and the other two elected from among the members of the Board" ಇರುವಂತೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಒತ್ತಾಯಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಆದಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ಇದನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಮುಂದಿನ ಪುರೋಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಮತ್ತು ಸರಿಯಾದ ಜನಗಳಿಗೆ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸಾಲ ತೀರಿಸುವವರಿಗೆ, ಸಾಲ ನೇರವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಜಾಗ್ರತೆ ತಕ್ಕ ತಿದ್ದುಪಡಿ ತಂದಿರುವುದಕ್ಕೆ ವಂದಿಸಿ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಎ. ವಿ. ನರಸಿಂಹರೆಡ್ಡಿ (ಬೆಂಗಳೂರು ದಕ್ಷಿಣ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೆ, ನಮ್ಮ ಘನ ಸರಕಾರದವರು ತಂದಿರತಕ್ಕಂಥ 1954ನೆಯ ಇಸವಿಯ ಈ ಮೈಸೂರು ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಮಸೂದೆಯ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಕಾನೂನನ್ನು ಕುರಿತು ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ರಿಸರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನಿಂದ ಬರುವ ಹಣವನ್ನು ಸಂಸ್ಥಾನದ ರೈತರಿಗೆ ಒದಗಿಸಲು ಯಾವ ಮಾರ್ಗವನ್ನನುಸರಿಸುತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಈಗಾಗಲೆ ಬಹಳ ಸದಸ್ಯರು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಾಲ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ರಿಸರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನವರು ಕೆಲವು ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಷರತ್ತುಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ವಿಷಯ ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ವಿವಾದಕ್ಕೆ ಆಸ್ಪದವಾಗಿತ್ತು. ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಶಾಸನಸಭಾ ಸದಸ್ಯರಿಂದ ಒತ್ತಾಯ ಬಂದಮೇಲೆ ಈಗ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಕಾನೂನನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಯಾದಂಥ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಬಹಳ ಜಿಜ್ಞಾಸೆಯಿರುವಂತೆ ಕಂಡುಬಂದಿದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಅಂಶಗಳನ್ನಹೊರತು ಇದನ್ನು ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ವಿರೋಧಪಕ್ಷದ ಕೆಲವು ಮಿತ್ರರು ಇದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ತತ್ವದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟರು. ಆ ತತ್ವಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಷಯ ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ವಿಶದೀಕರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸೇರಿಸಿ ಮಿಕ್ಕವರನ್ನು ದೂರಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಶ್ರೀ ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮಾರ್ಯರವರು ಹೇಳಿದರು. ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ 22ನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ ಜೊತೆಗೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಒಂದು ಸೆಕ್ಷನ್ ಸೇರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನವಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಆಕ್ಟಿನಲ್ಲಿರುವ ಸೆಕ್ಷನ್‌ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೊಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತಂದು ಪೂರ್ಣವಾದ ಸೆಕ್ಷನ್ ಆಗಿ ಸೇರಿಸಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು 7ನೆಯ clause ನಲ್ಲಿ principal Act ನಲ್ಲಿರುವ 22ನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ ಆದಮೇಲೆ ಒಂದು ಹೊಸ ಸೆಕ್ಷನ್ ಇರುವಂತೆ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಮೂಲಕ ಸೂಚಿಸಿರುವುದು ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೇ ಬಹಳ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಈ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಷೇರುಗಳನ್ನು ಸೊಸೈಟಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿರತಕ್ಕದ್ದು, ಅನೇಕರು ಹೇಳಿರುವ ಹಾಗೆ, ಸರಿಯಾದುದಲ್ಲ. ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿ ಇದನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೇ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ.

22 (A) ಸೆಕ್ಷನ್ ಪ್ರಕಾರ ಸಹಕಾರ ಸಂಘದ ಸದಸ್ಯನೊಬ್ಬನು ಸಾಲ ಪಡೆಯಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ತನ್ನ ಇಡೀ ಆಸ್ತಿಯನ್ನೇ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಕ್ಕೆ ಬರೆದುಕೊಡಬೇಕೆಂದಿದೆ. ಆತನಿಗೆ ಒಂದುನೂರು ರೂಪಾಯಿಯೋ ಅಥವಾ ಒಂದು ಸಾವಿರರೂಪಾಯಿಯೋ ಸಾಲ ಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಆತನ ಇಡೀ ಆಸ್ತಿಯನ್ನೇ ಸೊಸೈಟಿಗೆ ಬರೆದು ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ಒಂದುಸಾರಿ ಸೊಸೈಟಿಗೆ ಬರೆದುಕೊಟ್ಟಮೇಲೆ ಬೇರೆ ಸಾಲದ ಹಣ ತನಗೆ ಎಲ್ಲಿಯೂ ದೊರಕುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯು ಅಷ್ಟು ಉಪಯುಕ್ತವಾದುದಾಗಿಲ್ಲವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸಾಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಆಸ್ತಿ ನಿಗದಿಮಾಡಿ ಬರೆಸಿಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿ ಅದಕ್ಕನುಗುಣವಾದ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತರುವುದು ಸೂಕ್ತವೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟು ತಿಳಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ವೈ. ಎಂ. ಚಂದ್ರಶೇಖರಯ್ಯ. (ಕಡೂರು).—ಸ್ವಾಮೀ, ನಾನು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಮಸೂದೆಯನ್ನು

ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತೇನೆ.

ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ಸಹಕಾರ ಸಂಘದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಷೇರು ಇರಬಾರದೆಂದು ಕೆಲವರು ವಾದಮಾಡಿದರು. ಸರ್ಕಾರದ ಷೇರು ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವ ಸಹಕಾರ ಸಂಘ ಎಂದಿಗೂ ಬದುಕುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಬಂದು ಈಗ್ಗೆ 3-4 ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಜನರಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರ ಮನೋಭಾವ ಈ ದಿವಸದವರೆಗೆ ಬದಲಾವಣೆ ಹೊಂದಿಲ್ಲ. ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಹಿಂದೆ ಬೇಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರ ವಿದ್ದಾಗ ಇದ್ದ ಮನೋಭಾವವೇ ಉಳಿದಿದೆ. ಪ್ರಜಾ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದಮೇಲೆ, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ನೆಲೆಸಿದಮೇಲೆ, ಸಹಕಾರ ಸಂಘದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರವೇಶಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದ್ದರೇ ಆ ಸಂಘ ಊರ್ಜಿತ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರಲು ಸಹಕಾರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಜನರು ಅರಿಯಬೇಕು. ಕೆಲವು ಸೊಸೈಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡವರು ಅದನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ಕೊಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಆ ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಗೆ ದ್ರೋಹವೆಣಿಸಿರತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭಗಳು ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೂ ಬಂದಿವೆ. ಸಹಕಾರ ಸಂಘದ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ಬಹು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿರಬೇಕಾದರೆ, ಸಹಕಾರ ಸಂಘ ಕೊಟ್ಟ ಸಾಲವನ್ನು ಸಲೀಸಾಗಿ ವಸೂಲು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ, ಸಹಕಾರ ಸಂಘದ ಹಣದ ಭದ್ರತೆ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿರಬೇಕಾದರೆ ಸರ್ಕಾರಧ ಕೈವಾಡ, ಹತೋಟಿ ಅದರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣವಾಗಿರಬೇಕು. ಸಹಕಾರ ಸಂಘದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಜನರ ಮನಸ್ಸು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಪರಿವರ್ತನೆಯಾಗಬೇಕು, ಸಹಕಾರ ಸಂಘದ ತತ್ವಗಳು ಜನರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮೂಡಬೇಕು, ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಯೋಜನ ಅದರಿಂದ ಪಡೆಯಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಸಹಕಾರ ಸಂಘದ ಬೆಳೆವಣಿಗೆ ಸಾರೋದ್ಧಾರವಾಗಿ ಜರುಗಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಆ ಸಂಘದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಕೈವಾಡ ಇರಲೇಬೇಕು. ಇಂದಿನವರೆಗೂ ಸಹಕಾರ ಸಂಘದ ಲೆಕ್ಕ ಪತ್ರಗಳು ಸರ್ವ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಇಡಲ್ಪಟ್ಟಿವೆಯೆಂದು ನಾನು ಯಾವ ಸಂಘದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಕೇಳಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಈ ಸಂಘದ ಬಾಕಿ ವಸೂಲಿ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಮೂಲ್ಕಿ ಬೀಳುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಗೊಂಡು ಇರತಕ್ಕ ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ಯಾವರೀತಿ ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ನಂಬುತ್ತೇನೆ. ಸಹಕಾರ ಸಂಘದ ಊರ್ಜಿತ ಸಂಧನೆಗೆ ಹಣದ ವಸೂಲಿ ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾದ ಸಾಧನೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಅರಿತು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸೂಕ್ತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಅತ್ಯವಶ್ಯಕವೆಂದು ಒತ್ತಾಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ.

DISCUSSION ON QUESTIONS.

Q. No. 471 re. Necessity to start Schools in Rural parts.

5 P.M.

Mr. SPEAKER.—Now discussion under Rule 39 in respect of question 471 V set given notice of Sri B. Hutche Gowda will take place. There are two questions and we cannot allot more than one hour. Therefore I request the Hon'ble Members to confine their remarks to half-an-hour for each question.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು 471ನೇ ಪ್ರಶ್ನೆಯಮೇಲೆ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಇದು ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಶ ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾರದೂ ವಿರೋಧವಿಲ್ಲ. ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕ ಈ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೆಲಸ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದು ಹೋಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂಬುದಕ್ಕಾಗಿ ಇದನ್ನು ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಪ್ರಕಾರ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪ್ರಜೆಗೂ ಕೂಡ 14 ವರ್ಷಗಳವರೆಗೂ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾದದ್ದೂ ಅದೂ ಈ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳೊಳಗೆ ಈ ಕಾರ್ಯ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದೂ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸರ್ಕಾರದಮೇಲೂ ಮತ್ತು ಶಾಸನ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರಮೇಲೂ ಬಿದ್ದಿರತಕ್ಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿ. ಈ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸದೇ ಹೋದರೆ ನಾವು ಈ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯರಲ್ಲ ಎಂದು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಹೇಳಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ, ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪ್ರಜೆಗೂ ಕೂಡ ಓಟಿನ ಹಕ್ಕು ಇದ್ದು, ದೇಶದ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಆತನ ಭಾಗ ಇರಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಆತನಿಗೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ತಿಳಿವಳಿಕೆ, ಅದೂ ಕೂಡ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಮೂಲಕ, ಬಂದಿರಬೇಕು. ಅಂತಹ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾದುದು ಸರ್ಕಾರದ ಮೊದಲನೆಯ ಕರ್ತವ್ಯ. ಆ ರೀತಿ ಕೊಡದೇ ಇರುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ಲೋಪ ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಅವರೂ ಕೂಡ ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 16,000 ಚಿಲ್ಲರೆ ಗ್ರಾಮಗಳು ಇವೆ. 1945ರ ವೇಳೆಗೆ ಸುಮಾರು 6,000 ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ದೊರೆಯುತ್ತಾ ಇತ್ತು. ಅನಂತರ ಒತ್ತಾಯ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ರಮ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, 200 ರಿಂದ 300 ಪ್ರಜಾಸಂಖ್ಯೆ ಇರತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗ್ರಾಮಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಸ್ಕೂಲು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಹಿಂದಿನ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲಗಳವರು ಒಂದು ನೀತಿಯನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದರು. ಆ ಪ್ರಕಾರ 1945-46ರ ರಿಂದ ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಕನಿಷ್ಠಪಕ್ಷ 400 ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನಿರ್ಧರಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಈ ಕಡ್ಡಾಯ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕ್ರಮವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲು ಮೊದಲನೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದು 1942ರಲ್ಲಿ. ಯಾವ ಹುಡುಗರು ಒಂದುಸಾರಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಶಾಲೆಗೆ ಸೇರುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರು ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಯೇತೀರಬೇಕೆಂಬ ಕಾನೂನು ತಂದರು. ಅದನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯ ತಾಲ್ಲೂಕು ಹೆಡ್‌ಕ್ವಾರ್ಟರಿನಲ್ಲೂ ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿದರು. 1945ರ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕಡ್ಡಾಯ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗೂ ಎಂದರೆ ಪ್ರತಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಮೂರು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತಂದರು. ಈ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದಮೇಲೆ ಅ ಒಂದು ನೀತಿಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರಗತಿದಾಯಕವಾದ ತನ್ನ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.)

ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ತತ್ವವನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆ ಇದ್ದಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಈ ಕಡ್ಡಾಯ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ನಿಂತೇ ಹೋಯಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಪೂರ್ಣ ಗಮನ ಕೊಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿಯೇ ಬಿಟ್ಟರು. 400 ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದ ಕಡೆ ಈ ವರ್ಷ ಒಂದು ಸ್ಕೂಲು ಸಹಾ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷ 56 ಸ್ಕೂಲುಗಳು, ಅದರ ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷ 110 ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ವರ್ಷೇ ವರ್ಷೇ ಕಡಮೆ ಆಗಿ ಕೊನೆಗೆ ಸೊನ್ನೆ nil balance ಆಯಿತು.

1945-46ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ 7,535 ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳು ;

1947ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ 8872 ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳು ಇವೆ.

1945ರಲ್ಲಿ	400	ಸ್ಕೂಲುಗಳು.
1946ರಲ್ಲಿ	370	,,
1947ರಲ್ಲಿ	430	,,
1948ರಲ್ಲಿ	377	,,

1949ರಲ್ಲಿ ಹಾಗೆಯೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಂದು 1949-50 ರಿಂದ ಅದನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಕಡಿಮೆ ಆಗಿರುವುದು ಅಲ್ಲದೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಮುಂದುವರಿದಿದೆ ಎಂದರೆ 1951ನೇ ಇಸವಿ ಸೆನ್ಸಸ್ ಪ್ರಕಾರ 14 ವರ್ಷದೊಳಗಿರತಕ್ಕ ಹುಡುಗರು 14 ಲಕ್ಷ ಇರತಕ್ಕವರ ಪೈಕಿ ಐದು ಲಕ್ಷ 80 ಸಾವಿರ ಜನ ಹುಡುಗರು ಮಾತ್ರ ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಉಳಿದ ಶೇಕಡ 60 ಅಥವಾ ಎಂಟು ಲಕ್ಷ ಚಿಲ್ಲರೆ ಜನಕ್ಕೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ದೊರೆಯುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಏನಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದರೆ, ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪ್ರಜೆಗೂ ಕೂಡ 'ಏನಪ್ಪ ನಾನು ಕಂದಾಯ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೇ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಸೆಸ್ಸು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೇ, ನಾನೂ ಒಬ್ಬ ಪ್ರಜೆ ಅಲ್ಲವೇ, ಸರ್ಕಾರದವರು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಸೆಸ್ಸು ಹಾಕಿ ನಮ್ಮಿಂದ ವಸೂಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡರೂ ಕೂಡ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದ ಪ್ರೈಮರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನೂ ಸಹ ಒದಗಿಸಿಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ, ಇಂಥ ಸರ್ಕಾರ ಇರತಕ್ಕ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆ ಆಗಿರುವುದು ಎಂಥಾ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯ' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಸ್ವಾಮಿ, ಹಿಂದೆ ಯಾವ ಒಂದು ನೀತಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರೋ ಅದೇ ಒಂದು ನೀತಿಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದ್ದರೆ ವರ್ಷಕ್ಕೆ 400 ಸ್ಕೂಲುಗಳಂತೆ ಸುಮಾರು 1½ ಸಾವಿರ ಸ್ಕೂಲುಗಳು ಆಗುತ್ತಾ ಇದ್ದವು. ಈಗ ತಾವು ತಂದಿರತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸುಧಾರಣೆ ಆಗಬೇಕು, ಅದನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ ಸ್ವಾಮಿ? ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪ್ರಜೆಗೂ ಪ್ರೈಮರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಒದಗಿಸಿದಮೇಲೆ ತಾನೆ ಬಾಕಿ ವಿಚಾರ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ! ಈಗ ತಾವು ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಆದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. 26 ಸಾವಿರ ಜನ ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಇದ್ದಾರೆ ; ಅವರಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಜನಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಆಗಿದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಇನ್ನೂ ಅಷ್ಟು ಜನ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಏನೂ ಮುಳುಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ 16 ಸಾವಿರ ಜನದ ಜೊತೆಗೆ ಇನ್ನೊಂದು 3,000 ಜನ ಸೇರಿಕೊಂಡು 19 ಸಾವಿರ ಜನ untrained teachers ಆಗುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೂ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಸೌಕರ್ಯ ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಆಮೇಲೆ ಬಾಕಿ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಬಹುದು. ತಾವು ಈಗ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಸುಧಾರಣೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ವರ್ಷಕ್ಕೆ 40 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಇರುವ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಲು 44 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ 22 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಒಂದೇಸಲ ಬೇಕಾಗಿರುವ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬಹುದು. ನಾಳೆ ಇದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ನಾಳೆ ಹಣದ ಸೌಲಭ್ಯವಿದ್ದರೆ ತಾನೆ ಅನುಕೂಲ ದೊರೆಯುವುದು ? ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಕೂಡ ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ದೇಶದ ಜನರು ಇದು ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾದುದೆಂದು ಎಷ್ಟೋ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ಅವರ ನಿರೀಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ತೃಣೀಕರಿಸಿ ಈ ಸರ್ಕಾರ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಇದೊಂದು ಅಂಶದಿಂದ ನಾವು ಹೇಳಬಹುದು. ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳ ವಿಚಾರ ನೋಡಿದರೆ ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರ 1945-46ರಲ್ಲಿ ಕೇವಲ 76 ಸ್ಕೂಲುಗಳಿದ್ದುದನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದರು, ವರ್ಷಕ್ಕೆ 16 ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದರು. 1944-45ರಲ್ಲಿ 21 ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಪ್ರಜಾ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳ ಆಶೋತ್ತರಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಬೆಲೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶ ಹಿಂದಿನವರಿಗಿತ್ತು. ಈ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಆ ತರಹ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಇದೊಂದು ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ ಅನಾದರಣೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದೆ. ಇದನ್ನು ಪ್ರಜೆಗಳು ಯಾವ ರೀತಿ ಸರಿಪಡಿಸುತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನು ಮುಂದೆ ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ 7,200 ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ 200 ಪ್ರಜೆಗಳಿಗಿಂತ ಕಡಮೆ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಿದೆ. ಕೊನೆಯಪಕ್ಷ ಮೂರು ಸಾವಿರ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಏಳು ಸಾವಿರ ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಸೌಕರ್ಯ ದೊರಕುವುದು. ನಾವೇನು ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನಾಗಲಿ, ಇಂಜನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜನ್ನಾಗಲಿ ಕೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೇ ಎಷ್ಟೋ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಈ ಅವಕಾಶ ಸಹ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಂದಾಯ ಏಕೆ ಕೊಡಬೇಕು ? ಸೆಸ್ ಏಕೆ ಕೊಡಬೇಕು ? ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕೆ ಅಥವಾ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಕೆ ಎಂಬುದು ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಿಡ್ಲ್ ಸ್ಕೂಲುಗಳು 1943ರಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 373 ಇದ್ದುವು ; ಪ್ರತಿವರ್ಷ 50 ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಸುಲಭ ಖರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನ್ಯೂಟೈಪ್ ಮಿಡ್ಲ್ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು ; ಅದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಕ್ಲಾಸು ಹೆಚ್ಚುಮಾಡಿದರೆ ಆರು ವರ್ಷಗಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವಾದಮೇಲೆ ಕಡೆಯ ಪಕ್ಷ ಕಲಿತದ್ದನ್ನು ಮರೆಯದ ಹಾಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದರು. ಈ ದಿವಸ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರ ಬಹುಮತವಿರುವುದರಿಂದ ಅವರು ನಮ್ಮ ಮಾತನ್ನು ತೃಣೀಕರಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಇಂಥ ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಬೇಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರವೆಂದು ಯಾವು

ದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅದು ಹೋದಮೇಲೂ ಸಹ ಕೊಡದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಈ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಸ್ವಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಪ್ರಜೆಗಳ ಒಂದು ಆಶೋತ್ತರವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೆಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ಮಿಡ್ಲ್ ಸ್ಕೂಲುಗಳು ಸುಮಾರು 700 ಚಿಲ್ಲರೆ ಇವೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಕೂಡ ಹೆಚ್ಚಬೇಕು. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕವಾದರೆ ಅದನ್ನು ಬೇಡವೆಂಬು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಪ್ರೈಮರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನೊದಗಿಸಿ ಅನಂತರ ಸೆಕೆಂಡರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ, ಆಮೇಲೆ ಕಾಲೇಜು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕು. ಇಂಥ ಒಂದು ಅನುಕೂಲತೆ ಸರ್ಕಾರ ಒದಗಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗೆ ಒದಗಿಸದಿರುವುದು ಬಹಳ ಖಂಡನೀಯವಾದುದೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್ (ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಸ್ವಾಮಿ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಹರಡಬೇಕು, ಅದು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೂ ಸಿಕ್ಕಬೇಕು ಎಂದೇನು ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ಒಂದು ಭಾವನೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರೋ ಅದರಲ್ಲಿ ನನಗಾದರೂ ಪೂರ್ಣ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಿದೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಬೇಕೋ ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ, ಒಂದು ತತ್ವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವರು ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನರಿತೇ ಯಾವ ರೀತಿ ವಿಸ್ತಾರ ಮಾಡಬೇಕು, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸುಗಮವಾಗಿ ನಡೆಯಲು ವಿದ್ಯಾ ಶಾಖೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕ್ರಮವನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾರ್ಪಡಿಸಬೇಕು ಎಂದು ನಾವು ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಅವರ ಪೂರ್ಣ ಸಹಕಾರವನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ವರ್ಷ ಯಾವ ರೀತಿಯ ವಿಸ್ತಾರವನ್ನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈ ವರ್ಷ 250 ಸಿಂಗಲ್ ಟೀಚರ್ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದೇವೆಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಮರೆತಿರಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಅದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಅಡೀಷನಲ್ ಹ್ಯಾಂಡ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿದ್ದು. ಟೀಚರ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಸ್ಕೂಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್.—ಸ್ಕೂಲು ಕಟ್ಟಡ ಕೊಟ್ಟಿದೆ, ಅಡೀಷನಲ್ ಟೀಚರ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟಿದೆ ಮತ್ತು ಸ್ಕೂಲು ಕೂಡ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಹಾಗಾದರೆ ಎಷ್ಟು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೀರಾ?

Mr. SPEAKER,—May I bring it to the notice of the Hon'ble Minister that in the reply it is said that the number of primary schools for 1954-55 is nil?

ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್.—This refers to 1953-54. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಕೇಳಿರುವ ಸಾಲಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. 1953-54ನೆಯ ಸಾಲಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವ ಹಾಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆಯಿರಲಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಆರ್ಡರು ಮಾಡಿರುವುದು 1953ನೆಯ ಇಸವಿ ಅಕ್ಟೋಬರಿನಲ್ಲಿ. ಆಗ 275 ಜನರನ್ನು ಅಡೀಷನಲ್ಲಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವುದಕ್ಕೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್.—ಅಡೀಷನಲ್ ಹ್ಯಾಂಡ್ಸ್ ಮತ್ತು ಅಡೀಷನಲ್ ಸ್ಕೂಲ್ಸ್ ಎರಡನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಬಹುಶಃ ಅವರಿಗೆ ಅದು ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ, ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ. ಈ ಮಧ್ಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಸ್ಕೂಲ್ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿರುವ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣವಿಲ್ಲ, ಅವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣವಿಲ್ಲದೆ ಪಾಠ ಹೇಳಿಕೊಡಲು ನೇಮಿಸಿರುವುದು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಲೋಪ, ಅಂಥ ಸ್ಕೂಲು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲು ಮುಚ್ಚುವುದು ಉತ್ತಮ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗಮನಿಸಿ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಡೈರೆಕ್ಟಿವ್ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಲ್ಸ್ ಪ್ರಕಾರ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕೆಂದು ವಿದ್ಯಾಸುಧಾರಣಾ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುವುದು ಅಗತ್ಯವೆಂದು ಕಂಡು ಈಗಾಗಲೆ ಟೀಚರ್ಸ್ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಜಾಸ್ತಿಮಾಡಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳನ್ನು ತರಪೇತು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಸರಿಯಾದ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಟೆಕ್ಸ್ಟ್‌ಬುಕ್ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ರೀಆರ್ಗನೈಜ್‌ಮಾಡಿ ಬೋರ್ಡನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ಕರಿಕ್ಯುಲಂ, ಪಠ್ಯ ಕ್ರಮ ಹೇಗಿರಬೇಕು, ಹೇಗೆ ವಿಶಾಲವಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಯೋಚನೆಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಕೂಡ ತೀರ್ಮಾನಮಾಡಿದೆ. ಈಗ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರ ಬೇರೆ, ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರ ಬೇರೆ ಎಂದು ವಿಂಗಡಿಸಬಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಅನೇಕ ವರಮಾನದ ಬಾಬುಗಳು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿವೆ. ಡೈರೆಕ್ಟಿವ್ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಲ್ಸನಲ್ಲೇನಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕಾದರೆ ನಮ್ಮದೆಷ್ಟು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿದೆಯೋ ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಅಷ್ಟೇ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಸಹಕಾರ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಬೇಕು. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ ನವೆಂಬರ್ 2, 3 ಮತ್ತು 4ನೆಯ ತಾರೀಖುಗಳಲ್ಲಿ ದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾನ್ಫರೆನ್ಸ್ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯವರು ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆ ಡೈರೆಕ್ಟರು ಮುಂಚೆ ಹೋಗಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕು, ಯಾವ ರೀತಿ ವಿಸ್ತಾರ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಚರ್ಚೆ ನಡೆಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕ್ರಮ ಸರಿಪಡಿಸಿ ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಪಾಡುಮಾಡಿ ದೇಶದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಹರಡುವುದು ಸೂಕ್ತವೆಂಬುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರ ಇತರ ಪ್ರಾಂತ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳಿಗಿಂತ ಮುಂದುವರಿದಿದೆಯೆಂದು ತಮಗೆ ತಿಳಿಸಲು ನನಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರ ಇತರ ಪ್ರಾಂತ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಯಾರೂ ಮರೆಯಬಾರದು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಂದ್ರದ ನೆರವು ನಮಗೆ ಬೇಕಾಗಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ನಾವು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಬಹುಶಃ ಈ ವಿಚಾರ ನವೆಂಬರ್ ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ ಇತ್ಯರ್ಥವಾಗಬಹುದೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಇದೆ. ಆ ರೀತಿ ಆದಮೇಲೆ ನಾವು ಇದನ್ನು ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಬಹುದು, ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಿಂತ ಮುಂದೆ ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವೇ

(ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್.)
ಎಂಬುದನ್ನು ಆಲೋಚಿಸಿ ತೀರ್ಮಾನಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

Question No. 80 *re*: Breaches in Sangenahalli and Tuppadahalli Tanks.

*SRI J. MOHAMED IMAM (Jagalur).—Sir, as I speak on this subject I feel as if I am celebrating the first anniversary of the breaches of Sangenahalli and Tuppadahalli Tanks though with a heavy heart because it is exactly two days short of one year since this major disaster occurred. Till now I did not take much part or pursue the matter hoping that the Government would take necessary effective action in this matter. These tanks were sanctioned in the year 1944; the execution commenced from 1946. Necessary facilities were created to speed up the works. I may just state that a sub-division was constituted for each tank and the Assistant Engineer in charge of each sub-division was given the assistance of a number of overseers. To add to the speedy and proper execution of the work a separate division was created solely for these two tanks. His main and sole work was to look after the execution of these works in a proper way. The work went on what I call at a snail's pace for nearly 8 years and last year we thought that the people round about, who had waited fortunately for a long time, would reap the benefit of these two tanks. But unfortunately, these two tanks burst or breached simultaneously and thus dashed off all the hopes entertained by the people round about.

When these two tanks breached there was widespread commotion throughout the State. Both the public and the Press took up the cause. And it was felt that the breaches of these two tanks were not quite natural or entirely due to rains to which they were attributed but mostly due to the gross negligence of the departmental people who were in charge of them. The Government appointed a Committee with Sri L. Siddappa as the Chairman and a Superintending Engineer and a District Board President as members. They visited the two spots, examined both the breaches thoroughly and effectively and have given their findings and I will read relevant portions of their report. I will be very brief. I may mention that this tank breached on 28th October 1953. I may point out that this tank was quite ready to receive full storage of water. The work was supposed to have been completed. There was heavy rainfall and this tank began to receive water. But even before the tank was full, it developed a breach and the bund gave way and all the water flowed out. The finding of the Committee on this is as follows:—

> "Inadequate foundation and keying the bund well into the ground;
>
> Imperfect consolidation and want of picking the newly rolled surface to get a thorough mix of bund material to a uniform homogeneous consistency;
>
> Poor and porous soil with which the bund filling material is made;
>
> Want of water-proof consolidated gravel backing to revetment to afford it support and poor quality construction with rounded boulder stones without keying the face stone to the back; and
>
> Quick rise of water level in the new lake."

I may state that there was not only a breach but the rivetment failed. This was a major disaster and the Committee in their finding have said that a breach of this tank which was not even full, was due to not too much of rainfall but inadequate foundation, imperfect consolidation, want of water-proof consolidated gravel backing, poor quality revetment work, etc. Thus the bund was not erected properly and there was a good deal of negligence on the part of the officers.

Now I come to the question of breach of Tuppadahalli Tank. It reveals a very interesting phase, which is not at all complimentary to

our engineers. It is common practice that the level of the waste weir through which the surplus water flows out, will not be constructed unless the bund has raisen to the required height and unless also the revetment is complete. But in this case the reverse method seems to have been followed. Even before the bund was complete, even before it was raised to the required height and even before the revetment was complete somehow, the Engineer thought it fit to construct the waste weir to the full level and when it was constructed the tank was ready to receive full storage of water. This was an unfortunate circumstance. So, when the tank received the full supply of water, it began to discharge, the margin left between the top level of water and the bund having hardly one foot and again in this case also the revetment was not at all completed. So the water came into direct contact with the poor soil with the result that it acted on the soil which was not well consolidated. Let me read the findings of the Committee on this question also.

5-30 P.M.

Report of Enquiry Committee—

"P-13 | This sudden filling of the lake added to the poor, black soil construction with which the whole bund was constructed, incomplete work of revetment in many grades, and most important of all the construction of the masonry weir to full designed height even before the bund was raised to full height and the designed free board secured, etc., are the causes for this tank breaching."

This is a very unfortunate thing. Any Engineer would have first constructed the bund and then he would have thought of raising the waste-weir in order to effect full storage. But here it was very unfortunate that the waste-weir was raised to the designed height while the revetment work was still incomplete. This is most unengineering. One thing has to be said, Sir, that the Engineers responsible for this work have throughout been very grossly negligent. Sir, Sangenahalli Tank breached on 28/10. On the same day information was received that Tuppadahalli Tank was full and it had been overflowing from the waste-weir. On that day, namely, 28/10 when Sangenahalli Tank breached, it was the duty of the Executive Engineer to be forewarned and rush to Tuppadahalli to take adquate and necessary precautionary measures. In fact, I too went there; after seeing Sangenahalli Tank, I rushed to Tuppadahalli. I was there on 29th morning. The entire tank was full. It was discharging. Practically the bund revetment had collapsed and in many places there was no revetment. The local Assistant Engineer was there trying to do something with the date and palm trees that were available. But no responsible engineer was there. The Executive Engineer who is solely meant for this work was not there. He had seen the breach of the Sangenahalli tank and this is hardly 20 miles. He never took the trouble to rush to Tuppadahalli to take necessary steps. Even on the 29th he had not gone there. On the 30th also he had not gone there. He comes there for the first time after the breach and after the disaster has happened. Why I am pressing this point is, to say that there was every chance of saving the Tuppadahalli tank and there was every possibility. Supposing on the 28th alone if the Executive Engineer had rushed to the spot and seen the tank and how it had been discharging from the top level, if he had ripped open the waste-weir, much of the water would have drained out. There was time for that. It is simply criminal on his part not to have visited the spot on that particular day. I do not hold only the Executive Engineer responsible. The Chief Engineer received telegrams and the Superintending Engineer received telegram. Nobody went there. It was only a small Assistant Engineer who was there but he had no authority to take any decisive action. He said, well, Sir, I cannot take the responsibility. I was of course feeling

(SRI J. MOHAMED IMAM.)

within myself. But still the Executive Engineer who was so near did not care to come in time. I asked him afterwards; he said, 'I was expecting the Chief Engineer', as if the breach would wait for the Chief Engineer! I feel that they have not taken immediate action, and I am confident that if timely action had been taken and if the Executive Engineer was more vigilant, at least Tuppadahalli could have been saved. I know, Sir, once in the year 1943 there was heavy rainfall—in one night seven inches. The Jagalur Tank was overflowing. The Executive Engineer Sri Thippiah rushed to the spot immediately. He got the voddars and nearly half the water was drained out and the tank was saved. It is a most collosal mistake that has been committed by the Engineers—when the tank was breached, none of the Engineers in authority either the Superintendenting Engineer or the Chief Engineer or even the Executive Engineer rushed to the spot, and a major disaster was allowed to take place. If only any of the persons in authority were there in time, I feel very much that this tank would have been saved and the gross negligence shown by the Engineering Department can never be excused, or condoned. All the Engineers were there after 30th when the tank had breached. Sir, I do not want to narrate all these facts and hold a *post mortem* examination. This is most unsatisfactory. The attitude of the engineers particularly regarding Thuppadahalli can never be excused. Sir, even otherwise, when two new tanks are constructed and when they are expected to receive water, it is the duty, it is the practice of the engineers to be very vigilant and try to be at the spot to avert any such calamities. The breach has occurred during day time and the tank was filling for the first time and it was the duty of the engineers to be present on the spot and see how the new tank behaved. No officer worth the name was present at Sangenahalli when that tank breached and there was an interval of two or three days before the second tank breached. It is nothing but criminal negligence on the part of the engineers concerned not to have gone there and taken appropriate steps.

In this connection, Sir, I must invite attention to the very fine minutes entered in the note of Sri H. R. Guruv Reddy and Sri L. Siddappa:

> "It is clear from the conclusions reached by us that in the case of both the tanks the work from start to finish has not been done according to specifications. This leads us to an inference that 'the Engineer Officers who were entrusted with the task of executing these two important new works, have, either, as is alleged by the residents of some of the villages surrounding Sangenahalli Tank, been corrupt and have allowed higher rates for manifestly inferior work with a view to share the profits or they have been grossly negligent in their duties, thus causing great loss to the State Exchequer."
>
> "Whether the Engineer Officers allowed this bad work out of corrupt motives or due to indifference or negligence in the discharge of their duties, we are of the opinion they are equally guilty and they should not be allowed to to go unpunished. We leave it to the Government to cause such further enquiry as they deem fit to apportion the guilt . . ."

Sir, the staff employed had ample time to do their work. It was never expected to rush through their work. They were given the best of materials. Ample provision was made for consolidation. They were given adequate equipment and machinery and with all this, if this is the result, I do not know whom to trust. One thing can be said: from the beginning to the end there has been indifference and criminal negligence.

Sir, I was associated with this Department. It is with a heavy heart that I am saying this. I feel it very much and I am greatly distressed to observe that these two projects have

ended in disaster mainly on account of negligence and carelessness of the officers concerned. It is my duty at this time to suggest to Government that we should take steps to improve the morale of the Department because it is well-known that our Public Works Department has lost a good deal of its former morale. I am not saying this without foundation. I have heard a lot of complaint recently from the villagers. I personally believe they are all quite correct though I cannot correct them. I have heard that cart-loads of cement were sold. I cannot prove this at this distance of time. I have heard collusions among officers and other leakage in the system of work being carried on. It is also true that on account of the delay caused in the course of the execution of these projects, they had to revise the estimates and this revision has mounted up the cost of the work by two or three times. The work has dragged on for nearly ten years and no wonder the cost has mounted up. This is something that is not complimentary. Even after a good deal of time is spent if this is the result, the Department is only worth scrapping. I would even go a step further and say that at this rate this Department of Public Works may be scrapped altogether and the works entrusted to villagers and raiyats in the villages who can do better work. They have also good experience of putting bunds.

Now Sir, I do not hold only these officers responsible. Those officers on the spot did not do their duty. Then, Sir, what about those officers who were entrusted with the work of supervision? On the spot there will be the Executive Engineer and the Assistant Engineers. To supervise over them, there is the Superintending Engineer and the Chief Engineer. Did they go there and inspect the work, I ask. Did they go into the accounts and see whether it has been carried out correctly? Sir, the mode of supervision at present is, they get up this side of the bund and get down the other side and go away. Did the supervising officers stay there for a day or two and go into the details of the work, examine the work that was being carried on? Sir, the supervising officers must be held responsible. If they had exercised due vigilance, they could have found out the defects. The Committee has pointed out that the gravel was poor. That is because, there is a lot of difference between the present way of supervision and the old way of supervision. Sir, a list has been given of the officers who were in charge of the work and the period they were in charge; Sri Srinivasa Murthy was there for two years and three months, Sri Hutchveeriah for two months, Sri K. Seshadri Iyengar for about a year, Sri Ramaswamy Iyengar for about two years. Sri S. Krishnappa was an officer who never went to the spot. He says, he was waiting for the Chief Engineer. Are not these people responsible? If Government are convinced that they are responsible, it is their duty to take immediate action. The finding of the Committee is also there.

Regarding Tuppadahalli tank also some officers are responsible. Sir, these Executive Engineers are the persons who will be our future Chief Engineers. Woe be to us if the entire matter of the State is entrusted to them. I do not know what will happen. The persons who were associated with this work, I must say, do not know the rudimentary and the elementary principles of engineering because breach of Tuppadahalli tank is definitely due to their negligence. If they had first finished the bund and then left the water, this would not have occurred. When they knew full well that heavy rains were threatening, when they knew the wastage discharge, none of them went there but sat pleasantly at home. Sir, in the interest of the Department Government should see that the morale of the Department improves.

As you know, Sir, in Chitaldrug District there are only 300 tanks. These two tanks would have helped many people matarially. Four thousand acres would have been brought under cultivation. Unfortunately, it is delayed for another two or three years. I want the Government to take keen interest in such works and post only

(SRI J. MOHAMED IMAM.)

very experienced Executive Engineers who will remain on the spot. Let us gain experience by mistakes. Chitaldrug District has not rainfall and so, tanks are the only source for irrigation. If these tanks are restored early, it would be a boon to the people. Government should please see that they are completed soon.

Regarding compensation I want to say a word.

Mr. SPEAKER.—The scope of the discussions is only about the breach of the tanks and the action taken.

Sri J. MOHAMED IMAM.—It is stated in the report, Sir; it is the consequence of the breach. So, Sir, it is but right and equitable that these people who have suffered must be given reasonable compensation for all this. It is the duty of the Government to take such action as they deem fit in the interest of efficiency and in the interest of fair name of the Engineers themselves who have built up a reputation of their own.

*Sri Kadidal MANJAPPA (Minister for Revenue and Public Works).—Mr. Speaker, Sir, I can understand the feelings of my Hon'ble friend Sri Imam. He was mainly responsible for sanctioning these two tanks. The people of that area considered these two tanks as a boon to them. their hopes were shattered on account of the unfortunate breaches that occurred last year. Government constituted the Committee very early after the breaches occurred, *i e.*, in November 1953. The Committee sent up its report in the fourth week of January 1954. Government considered the report of the Committee and passed their orders on 5th March 1954. The Committee in its report came to the conclusion that in addition to the heavy rainfall bad works were mainly responsible for the breaches. Government adopted the findings of the Committee and asked the Chief Engineer to take action according to the report of the Committee.

The Committee has proposed certain remedial measures. The suggestions regarding the remedial measures were examined by the Standing Technical Advisory Committee which consists of the present Chief Engineer and the retired Engineers. They thought that they could not fully agree with the recommendations of the Committee in regard to the suggestion in respect of remedial measures. The Technical Committee also visited the two tanks and they have given their opinion regarding, the further steps to be taken in the matter of breach. My Hon'ble friend was also present at the time when the Committee visited the place. Necessary steps have been taken to fill up the breaches and the work is in progress. I can assure my friends that Government are very anxious to post competent men and to see that the tanks are repaired very early.

Sri J. MOHAMED IMAM.—Before the next rainy season, they must be over.

Sri Kadidal MANJAPPA.—As regards disciplinary action to be taken against the officers who were responsible for the bad work, I may submit to the House that the Chief Engineer was requested to fix the responsiblity and he has called for the explanations of the officers concerned and on account of that there is some delay in fixing the responsibility. Without calling for the explanations of the concerned officers, it is not correct or proper to punish them. Therefore he had to call for the explanations from all the concerned officers.

A MEMBER.—Some of them may have retired.

Sri Kadidal MANJAPPA.—The work has dragged on for nearly 8 years. In the case of Tuppadahalli Tank the work was started in the year 1943. In the case of Sangenahalli Tank the work was started in 1945. There were several officers who were in charge of the

works and therefore explanations had to be called for. The matter is being considered by the Chief Engineer. I had phoned to him only yesterday to send up his proposals very early. I may assure my friend that we will take needful action in the matter.

A MEMBER.—He may be kept under suspension.

Mr. SPEAKER.—The House will now rise for the day and meet to-morrow at 8-30 morning.

The House adjourned for the day at Fifty-five Minutes past Five of the Clock to meet again at Thirty Minutes past Eight of the Clock on Saturday the 23rd October 1954.

WD 3539—GPB—550—12-1-55